

Huštěnovský zpravodaj

Jaro/ 2018

Vážení spoluobčané,

vítám vás u dalšího vydání Huštěnovského zpravodaje. Po malou končí další volební období, je na místě vzpomenout, co se událo za poslední čtyři roky. Naše práce není ovšem jen o budování, fungování úřadu nebo o péči o vzhled obce. Je to i o podpoře spolků a společenských organizací, jako jsou sportovci, zahrádkáři, hasiči nebo třeba červený kříž. Snažíme se myslet jak na seniory, tak na děti a organizovat pro všechny kulturní činnosti.

Během celého období se obec snaží získávat prostředky z různých grantů a programů, ne vždy se to podaří a musíme někdy sáhnout na vlastní prostředky. Pokusím se shrnout akce, které se podařilo zrealizovat nebo jsou připravovány.

Rok 2015 - Nejvýznamnější akcí tohoto roku bylo pořízení světelné signalizace na přechodech pro chodce, bez které si dnes ani neumíme představit, že bychom bez újmy přešli hlavní silnici. V zahradě mateřské školky byl realizován projekt „Zahrada v přírodním stylu MŠ Huštěnovice“, který proměnil zahradu k nepoznání a vyhovuje všem požadavkům mateřské školky. Před mateřskou školkou byly vyměněny hrací prvky, dle představ našich dětí, které se na projektu podílely. Fasáda kulturního domu dostala nový nátěr. Byl navýšen počet kontejnerů na tříděný odpad.

Rok 2016 - Za nejvýznamnější akci považuji kompletní rekonstrukci ulic Sušická a Kvítková, při které byly zrekonstruovány chodníky, asfaltové povrchy, veřejné osvětlení, dobudována parkovací místa a do země byly uloženy rozvody elektrické distribuční sítě. Zrekonstruovali jsme poslední kříž u Baťova kanálu. Fasáda domu služeb byla opravena. V budově základní školy byly opraveny podlahy tříd a pořízeno nové vybavení výdejny obědů. V budově kulturního domu byly přebroušeny a přelakovány všechny dřevěné podlahy.

Rok 2017 - Nejvýznamnější akcí bylo vybudování víceúčelového hřiště v Olší, včetně dětského hřiště a osvětlení. V budově základní školy byla zrekonstruována jídelna a šatny dětí, do kterých byly pořízeny nové skříňky. TJ Sokol Huštěnovice oslavil 85. výročí založení.

Starosta obce Aleš Richtr

Rok 2018 - V letošním roce byla zahájena rekonstrukce budovy sportovního areálu. Budova byla v havarijním stavu, bylo rozhodnuto o jejím stržení a na stejném místě bude vybudováno nové zázemí sportovního areálu z prefabrikovaných buněk. Nová budova bude sloužit nejen TJ Sokol, ale i všem návštěvníkům sportovního areálu. U dětského hřiště je dřevěný přístřešek s venkovním posezením. Byly zahájeny pozemkové úpravy.

22. července 2017 při oslavách 85. výročí TJ SOKOL bylo slavnostně otevřeno víceúčelové sportoviště v Olší. Vedle sportoviště vyrostla krytá pergola s posezením.

V loňském roce jsme neúspěšně žádali o dotaci na vybudování sportoviště s umělým povrchem v zahradě základní školy. Letos jsme žádost podali znovu, v případě získání dotace bude sportoviště vybudováno ještě v letošním roce. Za uplynulé téměř čtyři roky jsme udělali spoustu práce, nejsou vyjmenované všechny položky, pouze ty nejdůležitější na připomenutí. Máme stále co vylepšovat.

Do dalších let například plánujeme pokračovat v opravách chodníků a komunikací v obci. Poslední ulice, které ještě nemají nové chodníky, jsou ulice Dvořiště, K Družstvu, Klínky. Poslední budovou v obci, která by si zasloužila rekonstrukci, je budova obecního úřadu. Tu plánujeme co nejdříve opravit.

Letos na podzim se uskuteční volby do zastupitelstva obce. Mějme na paměti, že žádné jiné volby neovlivní náš každodenní život tak významně jako volby komunální. Velmi důležitá je co nejvyšší volební účast, aby výsledek voleb byl obrazem vůle největšího počtu občanů.

Závěrem chci poděkovat Vám, vážení spoluobčané, za podněty pro naši práci. Všem spolkům za spolupráci při organizování společenského, kulturního a sportovního života v obci. Všem místním podnikatelům, kteří jsou ochotni pomoci buď svojí prací, nebo sponzorskými dary. Všem zastupitelům obce za spolupráci v tomto volebním období. V neposlední řadě chci poděkovat za mnohaletou aktivní práci mé kolegyni Petře Valentové, která nejenže dobře a zodpovědně vykonává práci místostarostky, ale také za její kulturní činnost a zejména

na pak za zájmovou činnost v dětském folklorním souboru Marenka. Velmi si vážím její obětavosti při organizování společenských a sportovních akcí v naší obci a práci ve farnosti. Víím, kolik času obětuje pro nás všechny. Tím více mě mrzí, že do dalšího volebního období se rozhodla nekandidovat, ale chápu její rozhodnutí, že rodina je pro ni na prvním místě. Věřím, že i nadále se budeme setkávat, například při činnosti v muzejním spolku, kterého je členkou, nebo při krásných vystoupení folklorního souboru Marenka.

Přeji všem příjemné prožití jara a léta.

Aleš Richtr, starosta obce

Starosta Aleš Richtr a místostarostka Petra Valentová při letošním besedování s důchodci.

Světelná signalizace na obou přechodech pro chodce, nový nátěr kulturního domu, dům č.p. 62 s novou fasádou /2015/. V KD byly přebroušeny a přelakovány všechny dřevěné podlahy /2016/.

Taky budova, známá jako dům služeb, dnes muzeum, má novou fasádu /2016/.

Sušická ulice s novým asfaltovým povrchem, chodníky a elektrorozvody pod zemí /2016/.

Kvítková ulice má nová parkovací místa, novou komunikaci a veřejné osvětlení /2016/.

Zahrada v přírodním stylu v mateřské školce /2015/.

Nové hrací prvky před mateřskou školkou jsou volně přístupné veřejnosti /2015/.

Zrestaurovaný kříž u Bařova kanálu /2016/.

Byly navýšeny počty kontejnerů a provedeno zastřešení /2015/.

V přízemí základní školy byly v učebnách vyměněny podlahy, nová výmalba, ve třídě je interaktivní tabule pro výuku žáků /2016/.

Ve školní jídelně máme nové kuchyňské nerezové vybavení, byla zrekonstruovaná výdejna obědů /2016/.

Nové šatny ve škole, kde každý žák má svou uzamykatelnou skříňku /2017/.

V Chaloupkách se postupně upravuje vzhled prostranství, první na řadu přišla studna.

Zahradní domek v mateřské školce v novém šatu /2016/.

Montáž šaten a sociálního zázemí sportovního areálu. Po kompletaci interiéru přišla řada na barevnou fasádu.

STAROSTA PŘIJAL PEDAGOŽKY A ZAMĚSTNANCE MATEŘSKÉ ŠKOLY

Při příležitosti 45. výročí nové budovy mateřské školy přijal starosta Aleš Richtr současně a bývalé pedagožky a zaměstnance. Sešli se v obřadní síni obecního úřadu v sobotu 11. listopadu 2017. V kulturním programu vystoupili žáci základní školy. Předsedkyně kulturního výboru Edita Šimová přítomné představila panu starostovi a ten po jejich podpisu do pamětní knihy všem předal Pamětní list a malý dárek s květinou. Následovalo vzpomínání mezi kolegyněmi nad starými fotografiemi, prohlédly si rovněž budovu mateřské školy a nově zrekonstruovanou školní zahradu.

→ Vážené paní starosty →
 slálo se mi srdečně vzpomínky
 na pevné vztahy a spolupráci
 zaměstnanců ze dne 11. 11. 2017.
 Velmi se mi tam líbilo a
 myslím, že byli všichni spokojeni.
 Proto chci tím a tímto výjimečným
 předáním za všichni, so jistě
 děkujeme a jak se budete mít, náš obec.
 Ještě jednou děkujeme a přeji
 hodně úspěchů ve své práci a
 šťastné prožití stáří se všemi milými
 osobami.
 Karla Kabanová
 bývalá uč. MŠ a spolupráci státní

PŘEHLED VÝZNAMNÝCH AKCÍ 2015 - 2018

2015

	celkové náklady	dotace	podíl obce
Hřiště v přírodním stylu - zahrada MŠ	2.248.254,10 Kč	2.022.978,60 Kč	225.275,50 Kč
Hřiště před mateřskou školkou	635.241,00 Kč	400.000,00 Kč	235.241,00 Kč
Světelná signalizace, přechody pro chodce	1.508.513,00 Kč	1.176.000,00 Kč	332.513,00 Kč
Opravy KD - fasáda, elektroinstalace, nátěr střech, vstup k lékaři	382.137,00 Kč	243.764,00 Kč	168.373,00 Kč
Opravy na domě služeb - fasáda, okapy, komín	107.798,00 Kč	-	107.798,00 Kč
Přístřešek na tříděný odpad u myslivecké chaty	103.055,00 Kč	-	103.055,00 Kč
Č.p. 62 - oprava fasády	99.506,00 Kč	-	99.506,00 Kč
Celkem náklady významných akcí	5.174.484,10 Kč	3.842.742,60 Kč	1.361.741,50 Kč

2016

	celkové náklady	dotace	podíl obce
Chodníky Sušická - Kvítková	6.897.772,00 Kč	3.054.000,00 Kč	3.843.772,00 Kč
Fasáda dům služeb č.p. 290	106.831,00 Kč	-	106.831,00 Kč
Oprava kříže	438.742,00 Kč	317.304,00 Kč	121.438,00 Kč
Veřejné osvětlení Sušická - Kvítková	1.285.442,00 Kč	-	1.285.442,00 Kč
Opravy v ZŠ a MŠ /podlahy, kuchyň, zahradní domek/	428.447,00 Kč	-	428.447,00 Kč
Podlahy KD - přebroušení, přelakování	183.255,00 Kč	-	183.255,00 Kč
Celkem náklady významných akcí	9.340.489,00 Kč	3.371.304,00 Kč	5.969.185,00 Kč

2017

	celkové náklady	dotace	podíl obce
Víceúčelové hřiště V Olší včetně veřejného osvětlení	4.496.287,00 Kč	-	4.496.287,00 Kč
Opravy v budovách ZŠ a MŠ /skříňky, podlahy, termohlavice, elektroinstalace/	375.319,00 Kč	-	375.319,00 Kč
Studna hřbitov	116.712,00 Kč	20.000,00 Kč /obec Sušice/	96.712,00 Kč
Celkem náklady významných akcí	4.988.318,00 Kč	20.000,00 Kč	4.968.318,00 Kč

2018

	celkové náklady	dotace	podíl obce
Sportovní areál V Olší	cca 7.000.000,00 Kč	-	7.000.000,00 Kč
Sportoviště v ZŠ /pouze v případě získání dotace/	cca 2.000.000,00 Kč	1.400.000,00 Kč	600.000,00 Kč
	cca 9.000.000,00 Kč	1.400.000,00 Kč	7.600.000,00 Kč

PŘEHLED POSKYTNUTÝCH FINANČNÍCH PŘÍSPĚVKŮ ORGANIZACÍM PŮSOBÍCÍCH V OBCI				
	2015	2016	2017	2018
TJ Sokol	110 000	110 000	110 000	90 000
MS ČČK	18 000	15 000	20 000	15 000
Farnost Huštěnovice	0	0	0	100 000
Hodová chasa	20 000	20 000	20 000	20 000

ODPADOVÉ HOSPODÁŘSTVÍ**ODPADY - FINANČNÍ PŘEHLED 2017**

Příjmy	
Vybráno od občanů za poplatků za odpad	448.153,00 Kč
Poplatek za sběrný dvůr	14.430,00 Kč
Zpětný odběr za tříděný odpad	166.229,00 Kč
Celkem příjem	628.812,00 Kč
Výdaje	
Celkem výdej za svoz odpadu	766.471,00 Kč
Doplatek obec celkem 2017	137.659,00 Kč
Doplatek obec celkem 2016	155 044,00 Kč

PRODUKCE ODPADŮ 2016 /T/

Druh odpadu	2014	2015	2016	2017
Komunální odpad - svoz popelnice	207	217,76	207,6	199,278
Objemný odpad, sběrný dvůr - komunál, matr., sedačky atd.	34,31	40,63	34,73	31,9
Suť - sběrný dvůr	64,24	69,39	84,54	89,84
Dřevo - sběrný dvůr	7,46	10,98	15,22	13,26
Papír - kontejnery, sběrný dvůr	3,74	3,22	9,866	11,334
Sklo - kontejnery, sběrný dvůr	11,72	12,82	12,36	12,28
Plast - kontejnery, sběrný dvůr	9,83	11,1	17,22	16,694
Oděvy - kontejnery - Diakonie Broumov	0,00	7,50	8,20	7,5
Kovové obaly - kontejnery	0,00	0,00	0,86	1,101
Celkem odpadu /t/	338,3	373,40	390,6	383,187

KOŠT VÍNA

14. dubna konal se v Huštěnovicích jedenáctý ročník výstavy vín. Ti, kteří se rozhodli tento den věnovat ochutnávce vín malých i velkých vinařů, si odnesli řadu chuťových zážitků a užitečných informací. Bylo připraveno 233 vzorků. Šest degustačních komisí hodnotilo dvacetibodovým systémem, garantem degustace byl Josef Bičan z Traplic.

Všem vinařům děkujeme za poskytnuté vzorky vín. Z místních vinařů poskytl vzorek Antonín Adamík, Bohuslav Bazala, Jaromír Býček, Milan Dvořáček st., Milan Dvořáček ml., Josef Maňásek, Václav Maňásek, Antonín Šima, Petr Šimek a Vinotéka Huštěnovice.

Milan Dvořáček ml.

ROZPOČET OBCE HUŠTĚNOVICE NA ROK 2018

třída	text	schválený rozpočet 2018
1	Daňové příjmy	10 500 000,00 Kč
2	Nedaňové příjmy	400 000,00 Kč
3	Kapitálové příjmy	0,00 Kč
4	Přijaté transfery	221 600,00 Kč
Příjmy celkem		11 121 600,00 Kč

paragraf	položka	text	schválený rozpočet 2018
2212	5XXX	Silnice	148 000,00 Kč
2219	5XXX	Ostatní záležitosti pozemních komunikací	290 000,00 Kč
2221	5XXX	Provoz veřejné silniční dopravy	2 000,00 Kč
2229	5XXX	Ostatní záležitosti v silniční dopravě	57 000,00 Kč
2292	5XXX	Dopravní obslužnost	102 000,00 Kč
3117	5XXX	První stupeň základních škol	1 500 000,00 Kč
3314	5XXX	Činnosti knihovnické	44 500,00 Kč
3319	5XXX	Ostatní záležitosti kultury	315 000,00 Kč
3326	5XXX	Pořízení, zachování a obnova hodnot míst. kultur, nár. a hist. povědomí	145 000,00 Kč
3341	5XXX	Rozhlas a televize	7 000,00 Kč
3349	5XXX	Ostatní záležitosti sdělovacích prostředků	97 500,00 Kč
3399	5XXX	Ostatní záležitost kultury, církvi a sděl. prostředků	332 000,00 Kč
3412	5XXX	Sportovní zařízení v majetku obce	20 000,00 Kč
3412	6XXX	Sportovní zařízení v majetku obce	6 480 000,00 Kč
3419	5XXX	Ostatní tělovýchovná činnost	1 000,00 Kč
3421	5XXX	Využití volného času dětí a mládeže	5 000,00 Kč
3631	5XXX	Veřejné osvětlení	200 000,00 Kč
3632	5XXX	Pohřebnictví	66 000,00 Kč
3636	5XXX	Územní rozvoj	5 000,00 Kč
3639	5XXX	Komunální služby a územní rozvoj jinde nezařazené	160 000,00 Kč
3721	5XXX	Sběr a svoz nebezpečných odpadů	15 000,00 Kč
3722	5XXX	Sběr a svoz komunálních odpadů	476 000,00 Kč
3723	5XXX	Sběr a svoz ostatních odpadů (jiných než nebezp. a komunál.)	415 000,00 Kč
3745	5XXX	Péče o vzhled obcí a veřejnou zeleň	1 169 000,00 Kč
3900	5XXX	Ostatní činnosti související se službami pro obyvatelstvo	10 000,00 Kč
5212	5XXX	Ochrana obyvatelstva	28 000,00 Kč
5272	5XXX	Činnost orgánů kriz. říz. na úz. úrovni a dal. úz. sp. úřadů v obl. kriz. říz.	10 000,00 Kč
5512	5XXX	Požární ochrana - dobrovolná část	41 000,00 Kč
6112	5XXX	Zastupitelstva obcí	1 100 000,00 Kč
6171	5XXX	Činnost místní správy	1 300 000,00 Kč
6310	5XXX	Obecné příjmy a výdaje z finančních operací	10 000,00 Kč
6320	5XXX	Pojištění funkčně nespécifikované	40 000,00 Kč
6330	5XXX	Převody vlastním fondům v rozpočtech územní úrovně	22 000,00 Kč
6402	5XXX	Finanční vypořádání minulých let	3 000,00 Kč
6409	5XXX	Ostatní činnosti jinde nezařazené	20 000,00 Kč
Výdaje celkem			14 636 000,00 Kč

STAV FINANČNÍCH PROSTŘEDKŮ NA ÚČTECH

K 1. 1. 2017 - 21.084.882 Kč, k 1. 1. 2018 - 23.300.458 Kč.

Tento dokument byl schválen usnesením číslo 4/16/2017 na veřejném zasedání Zastupitelstva obce Huštěnovice dne 6.12.2017

INFORMACE Z OBECNÍHO ÚŘADU

www.hustenovice.cz

Usnesení z 16. veřejného zasedání Zastupitelstva obce Huštěnovice konaného dne 6. 12. 2017

Usnesení 1/16/2017

Zastupitelstvo obce Huštěnovice schvaluje program veřejného zasedání.

Usnesení 2/16/2017

Zastupitelstvo obce Huštěnovice schvaluje starostu obce jako osobu oprávněnou k úpravě rozpočtu obce rozpočtovým opatřením sestaveným k datu 31. 12. 2017.

Usnesení 3/16/2017

Zastupitelstvo obce Huštěnovice schvaluje střednědobý výhled rozpočtu obce Huštěnovice na roky 2019 a 2020.

Usnesení 4/16/2017

Zastupitelstvo obce Huštěnovice schvaluje na základě §84 odst. 2 písm. b) zákona č. 128/2000 Sb., v platném znění, rozpočet na rok 2018 jako schodkový, příjmy ve výši 11.121.600 Kč, výdaje ve výši 14.636.000 Kč, financování ve výši 3.514.400 Kč. Jako závazné ukazatele rozpočtu stanovuje u příjmů třídy a u výdajů paragrafy rozpočtové skladby. Zastupitelstvo obce stanovuje v souladu s §102 odst. 2 písm. a) a §99 odst. 2 zákona číslo 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, kompetenci starosty obce k provádění rozpočtových opatření v následujícím rozsahu:

- V případě přijetí účelově určených dotací, finančních příspěvků a darů jak na straně příjmů, tak na straně výdajů.
- V případě daně z příjmů právnických osob za obec jak na straně příjmů, tak na straně výdajů.
- V případě nutného výdaje na zajištění chodu obce v důsledku havárie, stavu nou-

ze, živelné pohromy. Dále na úhradu pokut, penále z rozhodnutí nadřízených orgánů a dohledů.

d) V případě přesunu finančních prostředků mezi závaznými ukazateli v rámci příjmů nebo výdajů, kdy nesmí dojít k navýšení celkových příjmů nebo celkových výdajů schváleného rozpočtu.

e) V případě přesunu finančních prostředků mezi rámcovými ukazateli /třída 5 a třída 6/ v rozsahu závazného ukazatele /paragrafu/, kdy nesmí dojít k navýšení celkových příjmů nebo celkových výdajů schváleného rozpočtu.

Usnesení 5/16/2017

Zastupitelstvo obce Huštěnovice jmenuje Mgr. Jiřího Silného členem školské rady při Základní škole a Mateřské škole Huštěnovice, Huštěnovice 72, 687 03, IČ 75020033, pro funkční období 2018-2020.

Usnesení 6/16/2017

Zastupitelstvo obce Huštěnovice schvaluje prodej části pozemku 509/1 o výměře 10m², odděleného geometrickým plánem 703-22/2017, za cenu 210Kč za 1m², současně na kupujícího přechází veškeré náklady a povinnosti spojené s převodem pozemku.

Usnesení 7/16/2017

Zastupitelstvo obce Huštěnovice schvaluje upravený účetní odpisový plán Základní školy a Mateřské školy Huštěnovice, Huštěnovice 72, 687 03, IČ 75020033, pro rok 2017.

Usnesení 8/16/2017

Zastupitelstvo obce Huštěnovice schvaluje poskytnutí finančního daru ve výši 7.000Kč formou darovací smlouvy Oblastní charitě Uherské Hradiště, Velehradská třída 247, 686 01 Uherské Hradiště, IČ 44018886.

Usnesení 9/16/2017

Zastupitelstvo obce Huštěnovice schvaluje smlouvu o zřízení věcného břemene číslo RSD-1030034099/275.

Usnesení 10/16/2017

Zastupitelstvo obce Huštěnovice schvaluje Stanovy dobrovolného svazku obcí VODOVOD BABICKO, Kudlovice 39, 687 03, IČ 60369817.

16. června 2018 se sejdou v Huštěnovicích rodáci a jubilující občané. Jsou zváni po pěti letech podruhé ročníky 1928, 1933, 1938, 1943, 1948, 1953 a poprvé ročník 1958. Slavnostní přivítání starostou obce proběhne ve velkém sále kulturního domu ve 13 hodin. Také letos si mohou společně všichni prohlédnout obecní úřad, knihovnu, kostel sv. Anny, základní a mateřskou školu a místní muzeum. Tady už bude vyhrávat k poslechu i tanci Štrajchkapela z Kněžpole. Odpoledne při hudbě před muzeem nebude jen pro pozvané, ale pro všechny občany a návštěvníky. Smyslem setkání není prohlídka objektů, ale především setkání lidí, kteří se v obci narodili, přistěhovali nebo mají blízký vztah k Huštěnovicím. Pozvání platí rovněž pro jejich partnery.

Usnesení 11/16/2017

Zastupitelstvo obce Huštěnovice schvaluje rozpočtové opatření číslo 10/2017.

Poznámka do usnesení

Zastupitelstvo obce Huštěnovice bere na vě-

domí zprávu o činnosti starosty obce a kontrolu usnesení z minulého veřejného zasedání.

Zastupitelstvo obce Huštěnovice bere na vědomí provedené úpravy rozpočtu - rozpoč-

tové opatření č. 8 a 9/2017 a změny rozpočtu č. 5 a 6/2017.

Aleš Richtř, starosta obce

Petra Valentová, místostarostka obce

Společná fotografie při velikonočním vyhrkávání.

Dolňané u kříže na dolním konci.

Usnesení ze 17. veřejného zasedání Zastupitelstva obce Huštěnovice konaného dne 17. 1. 2018**Usnesení 1/17/2018**

Zastupitelstvo obce Huštěnovice schvaluje program veřejného zasedání.

Usnesení 2/17/2018

Zastupitelstvo obce Huštěnovice schvaluje výsledek výběrového řízení na akci

„Stavba montovaných šaten“ pro firmu FAGUS, a.s., Březová 206, 763 15, IČ 44005474, s nabídkovou cenou včetně DPH 6.157.728 Kč.

Usnesení 3/17/2018

Zastupitelstvo obce Huštěnovice schvaluje dohodu o úpravě vzájemných práv a povinností uzavřenou s firmou Slováké vodárny a kanalizace, a.s. Za Olšávkou 290, Sady, 686 01 Uherské Hradiště, IČ 49453866.

Usnesení 4/17/2018

Zastupitelstvo obce Huštěnovice schvaluje „Program rozvoje obce /místní program rozvoje venkova/“ pro obec Huštěnovice.

Poznámka do usnesení

Zastupitelstvo obce Huštěnovice bere na vědomí zprávu o činnosti starosty obce a kontrolu usnesení z minulého veřejného zasedání.

Aleš Richtř, starosta obce

Petra Valentová, místostarostka obce

Usnesení z 18. veřejného zasedání Zastupitelstva obce Huštěnovice konaného dne 11. 4. 2018**Usnesení 1/18/2018**

Zastupitelstvo obce Huštěnovice schvaluje program veřejného zasedání.

Usnesení 2/18/2018

Zastupitelstvo obce Huštěnovice schvaluje poskytnutí finančního daru ve výši 2.000 Kč Českému svazu včelařů, z.s., základní organizaci Traplice, se sídlem Traplice 404, 687 04 Traplice, IČ: 65268415, formou darovací smlouvy.

Usnesení 3/18/2018

Zastupitelstvo obce Huštěnovice schvaluje poskytnutí finančního daru ve výši 2.000 Kč Základní organizaci Českého svazu ochránců přírody Buchlovice, se sídlem Kostelní 403, 687 08 Buchlovice, IČ: 70967318, formou darovací smlouvy.

Usnesení 4/18/2018

Zastupitelstvo obce Huštěnovice schvaluje poskytnutí finančního daru ve výši 3.000 Kč spolku Středisko rané péče Educo Zlín z.s., se sídlem Chlumská 453, 763 02 Zlín Louky, IČ: 26986728, formou darovací smlouvy.

Usnesení 5/18/2018

Zastupitelstvo obce Huštěnovice schvaluje poskytnutí finančního daru ve výši 3.000 Kč ústavu Alzheimercentrum Zlín z.ú., se sídlem Zlosyň 160, provoz Růmy 1393, 760 01 Zlín, IČ: 03461891, formou darovací smlouvy.

Usnesení 6/18/2018

Zastupitelstvo obce Huštěnovice schvaluje poskytnutí finančního daru ve výši 3.000 Kč Charitě Kroměříž, se sídlem Ztracená 63/1, 767 01 Kroměříž, s přímým určením pro Charitní dům pokojného stáří, Cetechovice 71, 768 02 Zdounky, IČ: 18189750, formou darovací smlouvy.

Usnesení 7/18/2018

Zastupitelstvo obce Huštěnovice schvaluje poskytnutí finančního daru ve výši 8.000 Kč obci Babice, se sídlem Babice 508, 687 03 Babice, s přímým určením pro svou organizační složku Pečovatelskou službu Babice, IČ: 00290777, formou darovací smlouvy.

Usnesení 8/18/2018

Zastupitelstvo obce Huštěnovice schvaluje poskytnutí neinvestiční dotace ve výši 90.000 Kč Tělovýchovné jednotě SOKOL Huštěnovice, z.s., Huštěnovice 53, 687 03 Babice, IČ: 61704181.

Současně schvaluje veřejnoprávní smlouvu o poskytnutí této dotace.

Usnesení 9/18/2018

Zastupitelstvo obce Huštěnovice schvaluje poskytnutí neinvestiční dotace ve výši 15.000 Kč Oblastnímu spolku ČČK Uherské Hradiště, IČ: 00426385, s konečným určením pro Místní skupi-

nu ČČK Huštěnovice. Současně schvaluje veřejnoprávní smlouvu o poskytnutí této dotace.

Usnesení 10/18/2018

Zastupitelstvo obce Huštěnovice schvaluje poskytnutí neinvestiční dotace ve výši

100.000 Kč Římskokatolické farnosti Huštěnovice, Huštěnovice 175, 687 03 Babice, IČ: 46254960.

Současně schvaluje veřejnoprávní smlouvu o poskytnutí této dotace.

Usnesení 11/18/2018

Zastupitelstvo obce Huštěnovice schvaluje poskytnutí

a/ investičního příspěvku ve výši 78.128,69 Kč

b/ neinvestičního příspěvku bez vyúčtování ve výši 107.861,33 Kč

c/ neinvestičního příspěvku s vyúčtováním k datu 31.12.2018 ve výši 140.282,73 Kč

Vodovodu Babicko se sídlem Kudlovice 39, 687 03 Babice, IČ: 60369817.

Usnesení 12/18/2018

a/ Zastupitelstvo obce Huštěnovice schvaluje prodej pozemku 509/58 o výměře 10 m², odděleného geometrickým plánem 711-4/2018 z pozemku 509/1, ve vlastnictví a v katastrálním území obce Huštěnovice, zapsaného na listu vlastnictví 1, za cenu 210 Kč za 1 m² a současně na nabyvatele přechází veškeré náklady a povinnosti spojené s převodem pozemku.

b/ Zastupitelstvo obce Huštěnovice zrušuje usnesení 6/16/2017 přijaté dne 6. 12. 2017.

Usnesení 13/18/2018

Zastupitelstvo obce Huštěnovice schvaluje prodej pozemku 1020/242 o výměře 108 m², odděleného geometrickým plánem 710-2/2018 z pozemku 1020/175, ve vlastnictví a v katastrálním území obce Huštěnovice, zapsaného na listu vlastnictví 1. Za pozemek zaplatí 274 Kč za 1 m² a současně na nabyvatele přechází veškeré náklady a povinnosti spojené s převodem pozemku.

Usnesení 14/18/2018

Zastupitelstvo obce Huštěnovice schvaluje prodej pozemku 1020/175 o výměře 27 m² a pozemku 1020/241 o výměře 14 m², odděleného geometrickým plánem číslo 710-2/2018 z parcely číslo 1020/175, oba ve vlastnictví a v katastrálním území obce Huštěnovice, zapsa-

né na listu vlastnictví 1. Za pozemky nabyvatel zaplatí 274 Kč za 1 m² a současně na nabyvatele přechází veškeré náklady a povinnosti spojené s převodem pozemků.

Usnesení 15/18/2018

Zastupitelstvo obce Huštěnovice schvaluje směnu pozemku 924/4 o výměře 175 m², zapsaného na listu vlastnictví číslo 1 pro obec Huštěnovice a katastrální území obce Huštěnovice za pozemek 923/29

o výměře 211 m², zapsaného na listu vlastnictví číslo 548, katastrální území obce Huštěnovice. Pozemky budou směněny bez jakýchkoliv finančních nároků obou smluvních stran, veškeré náklady a povinnosti spojené se směnou pozemků /návrh na vklad, daň/ přechází na nabyvatele.

Usnesení 16/18/2018

Zastupitelstvo obce Huštěnovice schvaluje směnu pozemku 924/6 o výměře 127 m², zapsaného na listu vlastnictví číslo 1 pro obec Huštěnovice a katastrální území obce Huštěnovice za pozemek 923/27

o výměře 147 m², zapsaného na listu vlastnictví číslo 66, katastrální území obce Huštěnovice. Pozemky budou směněny bez jakýchkoliv finančních nároků obou smluvních stran, veškeré náklady a povinnosti spojené se směnou pozemků /návrh na vklad, daň/ přechází na nabyvatele.

Usnesení 17/18/2018

Zastupitelstvo obce Huštěnovice schvaluje směnu pozemku 308/1 o výměře 351 m² a pozemku 308/2

o výměře 91 m², zapsaných na listu vlastnictví číslo 1 pro obec Huštěnovice a katastrální území obce Huštěnovice za pozemky 986/73 o výměře 286 m², 985/14 o výměře 62 m², 984/7 o výměře 132 m², 983/8 o výměře 41 m², 970/41 o výměře 231 m², zapsaných na listu vlastnictví číslo 699, katastrální území obce Huštěnovice. Pozemky budou směněny bez jakýchkoliv finančních nároků obou smluvních stran, veškeré náklady a povinnosti spojené se směnou pozemků /návrh na vklad, daň/ přechází na nabyvatele.

Usnesení 18/18/2018

Zastupitelstvo obce Huštěnovice schvaluje směnu pozemků 924/9 o výměře 13 m², 924/3 o výměře 88 m², 932/1 o výměře 4 m², 933/1 o výměře 28 m²,

934/2 o výměře 77 m², zapsaných na listu vlastnictví číslo 1 pro obec Huštěnovice a katastrální území obce Huštěnovice za pozemek 923/2 o výměře 332 m² zapsaného na listu vlastnictví č. 952, katastrální území obce Huštěnovice. Pozemky budou směněny bez jakýchkoliv finančních nároků obou smluvních stran, veškeré náklady a povinnosti spojené se směnou pozemků /návrh na vklad, daň/ přechází na nabyvatele.

Usnesení 19/18/2018

Zastupitelstvo obce Huštěnovice schvaluje Smlouvu o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene

č. 1030042542/002 – „Huštěnovice, Macháček, úprava a rozšíření DS“

Usnesení 20/18/2018

Zastupitelstvo obce Huštěnovice schvaluje uzavření Smlouvy o právu provést stavbu „Přesah střechy a zřízení přípojek inženýrských sítí a zpevněných ploch na pozemcích obce parcela 277 a parcela 265/1“.

Usnesení 21/18/2018

Zastupitelstvo obce Huštěnovice schvaluje rozpočtové opatření číslo 3/2018.

Usnesení 22/18/2018

Zastupitelstvo obce Huštěnovice schvaluje Smlouvu o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene

č. 10300445919/001 – „Huštěnovice, kabiny u hřiště, obec, kabel NN“

Poznámka do usnesení

Zastupitelstvo obce Huštěnovice bere na vědomí zprávu o činnosti starosty obce a kontrolu usnesení z minulého veřejného zasedání.

Zastupitelstvo obce Huštěnovice bere na vědomí provedené úpravy rozpočtu – rozpočtové opatření

č. 11/2017 a rozpočtové opatření číslo 1 a 2/2018.

Aleš Richtr, starosta obce

Petra Valentová, místostarostka obce

Termíny veřejných zasedání:

6. 6. 2018 v 19 hod.

5. 9. 2018 v 19 hod.

100. VÝROČÍ ČESKOSLOVENSKA

Na podzim letošního roku vychází výročí sta let od vyhlášení Československé republiky. Tuto historickou událost si současná česká společnost každoročně připomíná státním svátkem dne 28. října. Vzhledem k tomu, že za dob studií byly české dějiny první poloviny 20. století mojí specializací, nedalo mi to nenabídnout stručné shrnutí toho, co se vlastně před těmi sto lety u nás odehrálo.

Státní svátky v naší společnosti aktuálně nevyvolávají větší soukromé, natož masové oslavy, a pokud takový svátek připadne na víkend, může projít takřka bez povšimnutí. Myslím si, že určité povědomí o historickém pozadí našich svátků patří k náležitostem uvědomělého občanství. Každý svátek obsahuje symboliku, která do naší národní přítomnosti promítá historický odkaz předků. Samotnou dějepisnou exkurzi do roku 1918 si proto dovoluji na závěr troufale doplnit o doporučení, co si letos ke konci října připomínat, jinými slovy jaký odkaz nám právě tento svátek nabízí.

Obyvatelé zemí Koruny české patřili na začátku 20. století do velké mnohonárodnostní říše, Rakousko-uherského císařství, pod vládou habsbursko-lotrinské dynastie, konkrétně letitého panovníka Františka Josefa. Dominantními národy ve státě byly rakouští Němci a Maďari, již v jednotlivých částech říše zásadně ovlivňovali vývoj dalších národů, mj. Čechů, Poláků, Italů či Slovinců v tzv. Předlitavsku, nebo Slováků, Rusínů, Chorvatů, či Bosňáků v tzv. Zalitavsku. Toto pestré složení říše a chronické rakouské neúspěchy ve válkách 3. čtvrtiny 19. století naložily císaři, který byl z vlastní natury a díky tradiční habsburské výchově zastáncem absolutistické vlády, na bedra nutnost ústupků vůči „svým národům“.

Před první světovou válkou se tak dá mluvit o svébytné české společnosti, jež pěstovala kvalitní kulturu, těžila z technického pokroku a od něj odvislého rozvoje průmyslu a byla zastoupena doširoka rozvinutou politickou reprezentací. Zásadní roli v tomto pokrokovém prostředí, srovnatelného s poměry v západní Evropě, hrála ústava z roku 1867. Ta nejenže stanovovala českým politikům prostor na zasedáních zemských sněmů a vídeňské říšské rady, ale hlavně umožnila občanům státu angažovat se ve veřejném dění

uvnitř spolků (čtenářských, tělocvičných, hospodářských, hasičských apod.). Hlavním tématem ve společnosti Čech a Moravy bylo soužití, lépe řečeno potýkání českého a německého obyvatelstva.

Vypuknutí světové války našim předkům naprosto převrátilo život. Přístup rakouských úřadů se změnil v nekompromisní nadvládu. Nejhorším důsledkem války byla postupná mobilizace takřka dvou generací mužů. Počet těch, kteří se domů z vojny nevrátili, se jen v naší obci počítá na desítky a celkové odhady českých padlých se pohybují okolo 130 000 vojáků, další statisíce utrpěly zranění. Přímé boje naše území sice nezasáhly, ale situaci v týlu charakterizoval nedostatek potravin způsobený chybějící pracovní silou a povinnými dodávkami armádě. Na venkově bylo jídla přece jen o dost víc než ve větších městech, nicméně truchlivým bylo pro řadu sedláků hlavně rekvírování koní nebo dobytka.

Čeští politikové napříč stranami se pod tlakem úřadů přiklonili k opatrné loajalitě vůči monarchii. Jedinou výjimkou byl poslanec, původně univerzitní profesor, rodák z Hodonína Tomáš Masaryk, jenž po své americké manželce Charlottě převzal druhé příjmení Garrigue. Odhadl rozvíjející se válku jako budoucí mohutnou revoluci, která převrátí dosavadní evropské pořádky. Po důkladném studiu vojenské vědy a aktuální síly jednotlivých armád a podle zpráv ze sílící domácí perzekuce dospěl k závěru, že jedinou cestou pro další svébytný vývoj českého národa je nutné rozbít rakousko-uherskou monarchii a vytvořit nezávislý stát, a zabránit tak pohlcení slovanského živlu germánským militarismem. Ve svých 64 letech se tedy vydal nejprve do švýcarského exilu, aby další roky strávil pendlováním mezi kontinenty a vyjednáváním s představiteli světových velmocí.

Velkou pomocí v těchto letech mu byli jeho nejbližší spolupracovníci, organizačně a diplomaticky nadaný Edvard Beneš a generál francouzské armády slovenského původu Milan Rastislav Štefánik, který poskytl kontakty uvnitř pařížské smetánky. Spojení s domovinou zajišťovala tajná organizace Maffie vedená Přemyslem Šamalem, která za pomoci nejvyšší konspirace, mj. použitím posílů se vzkazy ukrytými např. v knoflíčích ka-

bátů, dodávala informace o vývoji v Čechách a na Moravě. A ty nebyly většinou příznivé. Domácí politici se od Masaryka distancovali a v novinách se objevily posměšné komentáře o jeho vyhlášení osobní války Rakousku. Dvě asi nejznámější politické tváře, Alois Rašín a Karel Kramář, čekaly ve vězení na popravu za velezradu. Masaryk byl v nepřítomnosti pochopitelně odsouzen rovněž.

Zahraničnímu odboji v jeho snaze přišlo ku prospěchu několik dějinných souvislostí. Především se jako zásadní ukázala postava nového amerického prezidenta Woodrowa Wilsona, původně filozofa, zarytého demokrata s pochopením pro sebeurčení malých národů. Pozitivem byla také podpora krajanských sdružení, především početných českých enkláv v amerických městech, dále do jisté míry finanční podpora byznysmenů židovského původu, jejichž sympatie vůči Masarykovi trvaly od jeho angažmá v hilsneriádě na počátku století. V neposlední řadě je třeba připočítat postupný příklon slovenské politické veřejnosti a emigrace k myšlence společného státu.

Pro představitele zemí bojujících s Rakouskem a Německem bylo největším důkazem o odhodlání malého stredo-evropského národa získat svobodu organizování československého zahraničního vojska, které známe pod termínem legie. Prvními legionáři byli čeští a slovenští krajané v Rusku, jejichž řady brzy začali doplňovat zajatci a dezertéři z ruské fronty. Masaryk a jeho společníci naplnili síly k tomu, aby carská armáda dovolila zapojit tyto oddíly v rámci svých struktur do boje. Tento cíl došel naplnění ve slavné bitvě u Zborova v červenci 1917, po které ruská strana pod dojmem hrdinství Čechoslováků již nebránila rozšiřování jejich armády na svém území. Říjnová revoluce ovšem zcela obrátila budoucnost legií, do nichž následně bude patřit nepřátelství s Rudou armádou, známá sibiřská anabáze a návrat ruských legionářů domů oklikou přes celý svět.

Legie se ustavovaly také na jiných místech. Ve Francii v rámci Cizinecké legie vznikla hned r. 1914 z českých krajanů rota Nazdar. Po jejím rozprášení v bitvě u Arrasu byli její členové rozmístěni do jiných jednotek a skutečné legie vznikly po příjezdu dvou transportů vojáků

z Ruska r. 1917. Ve Francii se jednotky účastnily ikonických zákopových bojů západní fronty. Z válečných zajatců se ve stejném roce ustavily také legionářské oddíly v Itálii, odkud si zase dobrovolníci odváželi vzpomínky na těžké boje v horském terénu. Celkem se do dobrovolnického československého vojska do rozhodného data 28. října 1918 přihlásilo na 88 tisíc, po něm dalších cca 50 tisíc Čechů, Slováků a Rusínů. Svě zástupce mezi nimi má i naše obec, webové stránky legie100.com evidují 20 huštěnovických rodáků s legionářskou minulostí.

Ještě v létě r. 1918 válka vycházela výsledkově nerozhodně. Ke konečnému vítězství tzv. Dohodových států významně přispěla přítomnost čerstvých amerických jednotek na západní frontě a podzimní revoluční události v Německu a Rakousku-Uhersku. Mnohaleté napětí mezi obyvatelstvem v týlu přerostlo ve svržení obou monarchií a nastolení republik. V případě Rakouska došlo navíc k rozpadu celé říše.

Politici v Praze, kteří se nakonec stali důležitými hybateli událostí, se probouzeli z ustrašené loajality postupně. V květnu 1917 jim čeští spisovatelé adresovali výzvu k hájení občanských svobod a práv národa. Na začátku r. 1918 politikové v tzv. Tříkrálové deklaraci vyhlásili požadavek na uspořádání autonomního státu se Slováky, zatím ještě v rámci Rakouska. Mladý císař Karel byl pro záchranu monarchie ochoten přijmout federalizaci své říše. Omilostnil vězněné politiky a dokonce povolil jednání domácích špiček s lidry zahraničního odboje, v té době již velmocemi uznanými za čs. vládu, a to na konci října v Ženevě.

Samotné vyhlášení republiky se tak doma obešlo bez první politické ligy. Události nabraly spád ráno 28. října, kdy na stránkách novin vyšla informace o přijetí Wilsonových mírových podmínek ze strany Rakouska-Uherska. Následující masové oslavy v pražských ulicích začali řečníci doprovázet proklamací Československé republiky a dav odstraňováním symbolů monarchie. Otěží politických jednání se chopila především pětice tzv. mužů 28. října – Alois Rašín, Vavro Šrobár, Jiří Stříbrný, František Soukup a Antonín Švehla. Pod hlavičkou Národního výboru vyjednali na Obilním ústavu konec exportu potravin ze země. Večer potom vydali první zákon, a to o vzniku republiky. Na druhý den došlo k převzetí policejního ředitelství, zemského soudu a státního

zastupitelství. Zorganizovaly se také první vojenské jednotky, především z řad sokolů. Po nočním obléhání se dne 30. října vzdalo vojenské velitelství. Slovenští politici se k novému státu stejného dne přihlásili tzv. Martinskou deklarací a rakouské úřady se postupně dostávaly do rukou místních Národních výborů i v dalších městech Čech a Moravy. V Ženevě po obdržení zpráv o pražských událostech potlačili lídři domácího i zahraničního odboje své ambice a odsouhlasili všechny dosavadní kroky. Zároveň vydali prohlášení, ve kterém oznamují rozchod s dynastií Habsburků a vznik samostatného československého státu s republikánskou formou zřízení.

Po sto letech se dá o těchto chvílích mluvit jako o konečném překonání zbytků feudálního systému, moderní době v řadě ohledů už nevyhovujícího. Demokraté mezi námi mohou slavit počátek tradice humanistického liberálního státního zřízení, na něž navazuje současný politopadový režim. Hrdí patrioti si mohou říci, že po dlouhých staletích se tehdy vládá nad státem vrátila na čas do českých rukou. Pro všechny může být tento svátek upomínkou na své předky, kteří byli nuceni zapojit se do válečného dění. Speciální ocenění zasluhují za statečnost a hrdinství v pekelných podmínkách zákopů všichni vojáci, a je jedno, zda šlo o muže věrně přísaze císaři, nebo legionáře bojujícího za vzdálenou ideu samostatného státu. Pro současné politiky zase může být 28. říjen symbolem státnické odvahy a nesobecké spolupráce. No a samostatnou kapitolou jsou pak příběhy hlavních

postav těchto dějinných událostí, zvláště pak Tomáše Masaryka, pro mne osobnosti, která se národu rodí jednou za století.

Mgr. Jakub Veselý

Legionář Antonín Směták

Antonín Směták se narodil 11. března 1890 v Huštěnovicích čp. 64. Po absolvování nižšího gymnázia na Obchodní akademii v Brně /1907 – 1911/, vykonával vojenskou službu u 49. rakouského pluku v Brně /1912/. Po ukončení vojenské služby nastoupil místo v Kojetíně jako úředník městské elektrárny. Při mobilizaci v roce 1914 odešel do pole s prvními vojáky.

Zemřel 12. srpna 1918, podlehnul otravě krve, pohřben je v Samaře. V letošním roce si připomínáme 100. výročí od úmrtí. /Více v Huštěnovském zpravodaji podzim 2008 a jaro 2010/.

Dopis br. J. Mrázka otci br. Ant. Smětáka

„Velectěný pane!

Jsem rád, že mohu napsat Vám co Toníkovi otci to málo, co z našeho chudého života v Rusku může Vám budit vzpomínku na dobrého syna Vašeho a vlastence upřímného. Jest to skutečně málo a jen náhodou se zápisníček ten dostal do mých rukou r. 1918 a sice v Jekatěrínburgu na Urále. A sice následovně:

V Taškentě co zajatci jsme tvořili družnou partu přátel sobě upřímně oddaných. Zápisník si od Toníka vypůjčil jakýsi Ruda Fiala k opsání i s nějakými písničkami /byl Toníkův deník jaksi i naším deníkem, protože jsme již z Haliče táhli společně

Dne 9. června 1935, v neděli svatodušní, se konala v Huštěnovicích slavnost odhalení pamětní desky Antonínu Smětákovi, ruskému legionáři. V době války byla pamětní deska uschována a znovu odhalena 12. srpna 1945 před slavností dožíněk.

a Toník byl jako našim velitelem české partie zajatců/.

V tu dobu byli Fiala a Matas z Č. Budějovic komandováni co řemeslníci na „Zlatou Ordu“ k postavení zajateckého tábora. Dost náhle je odeslali a na vrácení zápisníku bylo obapolně zapomenuto. Ostatně oba doufali, že se sejdou později. My pak nato odejeli do Revalu k Finskému zálivu na stavbu opevnění počátkem r. 1915.

Tam jsme žili až do odjezdu do čsl. legií. Toník s několika bratry odejel koncem r. 1916, já s ostatními pak začátkem r. 1917. Tam jsme se opět s Toníkem sešli v I. pluku Jana Husa, kdež byl Toník až do zimy 1917, kdy byl odkomandován co důstojník IV. pluku. Poslední noc před odchodem jsme ještě společně nocovali pod jedním krovem. Pak jsme se již nesešli.

Nastal ústup z Ukrajiny. Já se dostal pak ke 3. pluku J. Žižky. Toník bojoval se 4. plukem na Volze. Já s 3. plukem na Urále r. 1918. Toník podlehl zranění, o čemž jistě máte zprávu podrobnou, já se o tom dověděl od ostatních bratrů z naší staré party.

Koncem r. 1918 přišel ke mně br. Matas, dříve zmíněn. Byl již též legionářem u 5. pluku tuším. A přinesl tento zápisek, že prý se spíše s Toníkem sejdou než on. On totiž dotud nevěděl, že Toník není živ. Byl tou zprávou zdrcen, protože jsme všichni měli Toníka velmi rádi. Rud. Fiala, co měl zápisník vypůjčený, totiž zemřel na epidemii ještě v onom nešťastném táboře zajatců, kde tehdy zahynulo asi 80.000 zajatců. Prosil jsem Matase, aby zápisník odevzdal, protože věděl, že byl Toníkovi velmi milý.

Já pak po svém návratu stále odkládal Vás vyhledat. Jednak byl jsem příliš zaměstnán svými poměry a pak jsem myslel, že vzpomínka tak pro Vás smutná se časem odevzdaněji přijme.

Byl Toník skutečně velmi hodný hoch. My jej všichni měli upřímně rádi a jeho ztráty upřímně a těžce jsme želeli. Do smrti nám všem zůstane v dobré paměti.

Vás pak může potěšit jen to, že padl za věc pro nás svatou, že po celou tu dobu byl krajně poctivý a čestný a že není jediného špatného činu, který by mohl jeho památku poskvřnit.

Vás vzpomínal po celou tu dobu našeho utrpení s velkou láskou a úctou a byl jeho sen k Vám se vrátit s čistým jménem a hrdým vědomím, že vykonal čin velký, který Vás naplní radostí a hrdostí nad zdárným synem a zasloužilým vlastencem.

Bohužel, nedočkal se toho.

Tímto zatím končím. Jest to stručná historie jeho zápisníku, co jediné památky. Zatím Vás srdečně zdravím a máte-li nějaký dotaz a budu-li vědět, rád Vám naň odpovím. S pozdravem J. Mrázek.“

/Vyšlo v červnu 1935 ve sbírce „Hrdinové a oběti odboje“.

MUDr. Jan Maňásek

Narodil se 16. února 1898 jako nejmladší syn rolníka a kováře Jana Maňáska čp. 89. Po vychození Obecné školy v Huštěnovicích studoval na Reálném gymnáziu v Uherském Hradišti. V roce 1916 byl povolán do armády a bojoval na bojišti u Verdunu a v Itálii na řece Piavě. Byl dvakrát raněn a z války si donesl střepinu granátu v plicích. Po skončení I. světové války dokončil středoškolská studia. Po maturitě v roce 1919 studoval medicínu na Masarykově universitě v Brně a v roce 1927 nastoupil místo obvodního lékaře v Březolupech.

Po okupaci Československa se zapojil do protiněmeckého odboje Obrana národa, jejím velitelem byl pplk. Štěrba. 13. listopadu 1940 byl zatčen gestapem v Topolné u porodu. Po výsleších na gestapu v Uherském Hradišti byl převezen do Sušilových kolejí v Brně, prošel věznicemi ve Wohlau, Vratislavi /Breslau/. V roce 1942 proběhlo hlavní líčení u soudu ve Vratislavi. Za přípravu velezrady, poskytování finančních částek pro Obranu

MUDr. Jan Maňásek

národa, za nákup zbraní byl odsouzen na osm let. Po soudu byl doktor Maňásek převezen k výkonu trestu do věznice ve Wohlau, kde onemocněl otevřenou plicní tuberkulózou. Po převozu do věznice na Mírově umírá 10. června 1943. Pochován byl po osvobození na hřbitově v Huštěnovicích v roce 1945. V letošním roce vzpomínáme 120. výročí jeho narození a 75. výročí úmrtí.

Generál Rudolf Králíček

V rodině železničáře se narodil v Huštěnovicích 19. ledna 1862 Rudolf Králíček, který roku 1880 zahájil studium na kadetní škole v Košicích. Po skončení studia, díky svým schopnostem a vzorné službě,

9. ledna 2016 byla generálu Rudolfu Králíčkově v rodných Huštěnovicích odhalena pamětní deska za vojenských poct na místním hřbitově, u Památníku padlým obětem v 1. sv. válce, u příležitosti jeho sedmdesátiletého výročí úmrtí.

postupoval ve funkcích a v době vypuknutí války byl velitelem 28. pěší divize v Lublani, která byla poslána na ruskou frontu. Zde se počátkem prosince 1914 stal velitelem IX. armádního sboru 3. armády. Účastnil se bojů o přístupy do Karpat. Po rakousko-uherském vítězství u Gorlice dobyl Králíčkův sbor Rzeszów a pronikl k Sanu.

Během Brusilovovy ofenzivy držel Králíček obrannou linii na řece Sereti proti ruské přesile. Poté se účastnil akcí německé Bohmerovy armády na jihozápadě, kde jeho sbor odrazil ruský úder na Lvov u Brzezan. V srpnu a září 1916 vedl Králíček se svým sborem obranu Lvova. Pak ale onemocněl a byl hospitalizován. V únoru 1917 byl poslán na italskou frontu, kde převzal velení nad XVI. armádním sborem Borojevičovy 5. armády. Zde se osvědčil hlavně v desáté a jedenácté sočské bitvě. V květnu 1917 byl povýšen na generála pěchoty. V červnu 1918 bojoval jeho sbor na Piavě.

Generál Králíček byl považován za jednoho z nejlepších velitelů. Císař Karel při svých návštěvách na frontě nikdy nezapomněl věnovat čas Králíčkově návštěvě. Byl rytíř Leopoldova řádu a nositelem nejvyššího císařského řádu Železné koruny I. stupně, držitelem Vojenského záslužného kříže, Vojenské záslužné medaile s červenou stuhou, Vojenského služebního odznaku II. třídy pro důstojníky, Jubilejní pamětní medaile pro brannou moc, Vojenského jubilejního kříže a mariánského kříže Řádu německých rytířů.

Po válce byl penzionován a žil na české straně rozděleného Těšina. Zemřel v roce 1946 a ironií osudu je, že o jeho hrob se nikdo nestaral, byl prodán. Dnes na kostech generála rakouské armády, který se osvědčil v mnoha významných bitvách Velké války, spočívají ostatky jiného nebožtíka. /Huštěnovský zpravodaj podzim 2015 a jaro 2016/

Major Hynek Býček

Náš nejúspěšnější jezdec mjr. Hynek Býček se 8. ledna 1898 narodil v Huštěnovicích čp. 11. Patřil k jezdcům, kteří vytvářeli československou jezdeckou školu a svými jezdeckými úspěchy se zapsali do historie našeho jezdeckého a dostihového sportu. Jeho jezdecké úspěchy znáte z minulých Huštěnovských zpravodajů / jaro 2003 a jaro 2017/.

Dnes si můžete přečíst jeho zajímavé vzpomínky na vojenská léta, která vycházela ve slovenském časopise Jazdecstvo

v roce 1988.

„Na vojně se kladl velký důraz na ježdění, ale netrvalo to dlouho, protože začátkem roku 1918 jsme byli odveleni na frontu. Bylo nás dvanáct, polovina šla na ruskou frontu, polovina, ve které jsem byl já, na italskou. Na frontě jsme zůstávali kolem čtrnácti dnů a pak jsme byli na určitém odpočinku asi tak 20 km za frontou, kde jsme měli v selských usedlostech ustájené koně. V době odpočinku bylo naší povinností koně pohybovat, a to jak jezdecké, tak tažné, dělostřelecké. Pěkné chvílky s koňmi, to byl jediný klad na frontě. Jeden z důstojníků mně při těchto vyjíždkách vykládal o dostizích i jezdeckých závodech a to bylo poprvé, co jsem něco podrobnějšího o tomto sportu slyšel.

I když se v těchto měsících války víceméně nic nedělo, přece jen oboustranná dělostřelba nebyla příjemná. Na frontu za mnou přijel bratr Josef /nar. 28. 11. 1892/ a svěřil se mi, že při první příležitosti přeběhne s celou rotou na italskou stranu. To také udělal a po válce se vrátil jako italský legionář.

K vzácným chvílím pohody patřily, jak jsem již řekl, jen ty vyjíždky a občasná návštěva některé italské vinárny ve vinicích. V létě 1918 jsem dostal dovolenou a odjel domů. Při práci v hospodářství dovolená utekla jako voda, měl jsem se vrátit a to se mně nechtělo. Známy lékař mně cosi našel a poslal do vojenské nemocnice v Hodoníně. Zde jsem se asi tři neděle trpělivě „léčil“ a pak mě ošetřující lékař, který přesně věděl co chci, poslal na podrobnější vyšetření do Vídně. Dojel jsem tam 15. října. Všude vládla revoluční nálada, Rakousko-Uhersko bylo v rozvratu, lidé se neskřývali s nesympatiemi k armádě a hlavně důstojníkům. Odstranil jsem výložky, ale plášť stejně prozrazoval důstojníka. Tak jsem po Vídni chodil bez pláště. Dne 28. října přinesly vídeňské noviny neurčité zprávy o převratu v Praze. Sebral jsem se tedy a odjel domů.

Pracoval jsem doma, ale 1. listopadu jsem uposlechl výzvy tvořící se čs. armády a nastoupil k svému 5. dělostřeleckému pluku. Byl to podivný pluk, mimo velitele a několika vojínů zde nikdo nebyl a nezdálo se, že v dohledné době se něco změní. Tato nečinnost mne přestala bavit a požádal jsem o uvolnění ze služby. V lednu 1919 jsem nastoupil jako adjunkt na velkostatek ve Velehradě. Patřil majiteli mnoha zemědělských a průmyslových podniků panu Máji. Práce by mne bavila,

Major Hynek Býček

zvláště chov koní lipicánů, kteří vlastně byli důvodem, proč jsem sem přišel. Spolupráce s majitelem ale nebyla nejlepší, a tak jsem využil částečné mobilizace a vrátil se ke svému pluku. Byli jsme vysláni na Slovensko, kde jsme hájili naše území proti Maďarům. Byl rok 1919 plný poválečných zmatků a nejistot a na jižním Slovensku to byla taková lokální válka, když Maďari chtěli okupovat část území. Zakrátko, po pařížské konferenci, která určila přesně hranice, bylo po válce. Maďari konečně již předtím frontu opouštěli. Pro ilustraci tehdejších poměrů nutno dodat, že českých nebo slovenských vyšších důstojníků bylo málo, a tak v naší rodící se armádě sloužila řada rakouských důstojníků a vrchním velitelem tehdy na Slovensku byl dokonce italský generál. Nebylo také vzácností, že se na různých důstojnických shromážděních čs. armády mluvilo německy.

Proto jsme my mladší důstojníci byli vysíláni do kursů, kde jsme se učili české povely a nově se tvořící vojenské čs. předpisy atd. Pak jsem se stal frekventantem dělostřeleckého kursu v Milovicích. Tam bylo ježdění dost a zajímavého, velitelem byl francouzský důstojník a ten nás na jízdně učil něčemu jinému, než bylo v rakouské armádě. Méně drilu, byla to dobrá škola. Pak jsem absolvoval dělostřelecký kurs v Hranicích, kde jsme museli denně jezdit nejen své osobní koně, ale naučit se ovládat i dělostřelecké šestispréží. Nejdůležitějším jezdcem tohoto spřežení je prvý jezdec, pak jezdec příojního koně a nejméně důležitý je prostřední, který se většinou jen „veze“ sebou.

Během kursu v Hranicích se nás několik

vypravilo do Hodonína, kde tehdejší jezdecký pluk pořádal na ohromném cvičišti Pánov jezdecké závody. V Hodoníně byla „Čs. učitelská škola ústředního jezdeckého ústavu“. Velitelem byl plk. V. Chmelař, vynikající jezdec a absolvent „Jezdeckého institutu ve Vídni“. Učiteli jízdy zde byli pplk. Hofbauer, E. Thiel, J. Ott a B. Jaksch, autor velmi dobré knihy „Jezdec a kůň“. Všichni učitelé byli absolventy vídeňského jezdeckého institutu. Z toho všeho vidět, že v Hodoníně se dělal již sport. Závody jsem byl nadšen. Viděli jsme tam tehdy drezúru, asi tak dnešního stupně L, několik jezdců předvedlo i vyšší prvky, nám dosud neznámé - piaf a pasáž. Skokové závody by se daly přirovnat k dnešnímu Z nebo ZL, ale několik jezdců skákal i překážky 130 cm vysoké. Na závěr byla uspořádána steeple-chasse. Do Hranic jsem se vracel plný dojmů a jako omámený.

Hranický kurs končil také závody, sice ne v tom pravém slova smyslu. Byla to závěrečná jezdecká zkouška, ale my jsme to jako závody brali. Absolvovali jsme jednoduchý parkúr s překážkami od 80 do 100 cm. Další součástí byla jízda v šestispřeží, při níž se všichni frekventanti vystřídal na prvním, druhém i třetím koni. Jízdy byly známkovány komisí a já jsem byl ohodnocen do první skupiny.

Následovalo přeložení do Opavy k „hrubému“ dělostřelectvu. Moc jsem spokojen nebyl, byli zde většinou těžší koně. Výcvik jezdecký i tažný se prováděl na slavkovském cvičišti. Velitel plk. Netík, původním zaměstnáním profesor, byl nobles-

ní člověk a brzy vyhověl mému přání sportovně jezdit. Můj kůň se jmenoval ADVOKÁT, tehdy asi šesti až sedmiletý, vysoký a ušlechtilý, původem jako ostatní koně z Itálie. Koně neměli žádné papíry a stáří se odhadovalo dle zubů.

ADVOKÁTA jsem jezdil k údivu všech po zaměstnání. Pokud bych ho použil jako služebního koně, nemohl bych mu dát skutečnou práci. Začínal jsem s příjezdem a vědomosti jsem čerpal pouze z německé literatury. Při tréninku jsem jezdil nejdříve na těžkém služebním sedle, ale brzy jsem se zmožil na staré anglické sedlo. O sportovní ježdění se mnou se pokoušeli ještě důstojníci Chromek a Kalus.

Jednou jsme zjistili, že Sokolská jednota Přemysl bude pořádat jezdecké závody. Přihlášku musel podat velitel pluku. Ten se nejdříve zdráhal, ale pak nás přece jen přihlásil. S výsledkem byl spokojen, startovali jsme asi tak v soutěži L. Přítel Chromek jel bez chyby a umístil se na 3. místě, já s ADVOKÁTEM jsem měl jednu chybu a skončil jsem pátý. To byly tedy mé první veřejné závody.

Obvod cvičáku jsme si po tomto úspěchu nechali zorat a pak uvláčet a měli jsme cvalovku o obvodu 2000 m. Postupně jsme si nechali postavit několik překážek. Když byly ve Šternberku vypsané závody a dostihy, velitel mě přihlásil do steeple-chasse na 3200 m. Šternberk, Olomouc a další města v okolí byly tehdy bašty klusáckých dostihů a chovu koní vůbec. Na závody jsem se vydal pěším pochodem asi 4 dny před dostihy, měl jsem ještě

povoz s krmivem a stelivem. V Olomouci, kde jsem bydlel, jsem se seznámil s důstojníky jezdeckého pluku a denně jsme debatovali o závodech a dostizích. Noví přátelé zjistili, že mám pouze těžké anglické sedlo, a tak mně jeden z nich nabídl lehké dostihové sedlo. Bylo pěkné, ale trochu staré.

Dostihy se konaly 17. září 1922 a se mnou startovalo osm jezdců. ADVOKÁT skákal skvěle, ale asi v polovině dráhy jsem cítil, že se sedlem není něco v pořádku. Pohledem jsem zjistil, že jeden z podbřišníků praskl a volně vlaje. Bez rozmýšlení jsem rozepjal druhý a sedlo jsem z pod sebe vytáhl. Chvilí jsem ho držel v ruce, ale pak jsem ho přece jen odhodil. Dostih jsem dokončil jako třetí, při převážení jsem měl však o 2 kg méně a byl jsem disqualifikován. Pořadatelé mě však za pohotovost odměnili dvěma krásnými čestnými cenami. Mám je dosud. V dostihu se na druhém místě umístil s koněm Abé tehdejší npor. F. Kutin, pozdější pracovník jezdeckých klubů Svazarmu a spoluzakladatel dnešní TJ Zahradnictví Praha.“

Major Hynek Býček byl v roce 1948 z armády propuštěn do důchodu a v roce 1949 byl uvězněn. Kterými věznicemi prošel, není známo, ale řadu let byl žalářován na Mírově. Propuštěn byl patrně v letech 1953-1954. Po svém návratu z vězení pracoval osm let jako geometr nebo jako poradce při filmování historických filmů, např. Psohlavců. Hynek Býček je pochován na hřbitově v Huštěnovicích.

Alena Bazalová, kronikářka

VÝROČÍ OSOBNOSTÍ V ROCE 2018

- **legionář Antonín Směták** † 12. 8. 1918
- **maj. Hynek Býček** * 8. 1. 1898
- **MUDr. Jan Maňásek** * 16. 2. 1898
- **Matka Vojtěcha Hasmandová** † 21. 1. 1988
- **Fanny Hasmandová** † 1888
- **P. Josef Němec** * 20. 1. 1913
- **P. Jaroslav Janík** † 19. 5. 1998
- **P. Jan Čechal** † 3. 10. 1973
- **P. Mariusz Sienkowski** * 6. 5. 1913
- **P. Mariusz Sienkowski** * 13. 7. 1963

PAMĚTNÍ STROMY V OBCI HUŠTĚNOVICE

Lípa svobody je časté označení památných, pamětních a významných stromů vysazovaných ve 20. století. Především u příležitosti výročí založení Československé republiky, k 50. výročí v roce 1968 nebo při oslavách osvobození konce druhé světové války. Po převratu v roce 1918 přišla výzva, aby se na náměstích a návších našich obcí vysazovaly „Lípy svobody“. Také u nás obecní zastupitelstvo na jaře 1919 přijalo usnesení, a shodlo se, že Lípa svobody v Huštěnovicích bude vysazena u staré školy /dnešní obecní úřad/. Proslov měl JUDr. Alois Křečan, advokát z Uherského Hradiště.

Lípa svobody velmi utrpěla při bouři v roce 2004, poté v roce 2008. Přestože byla ošetřována, živořila, až musela být po devadesáti letech 5. října 2009 z bezpečnostních důvodů odstraněna.

Obec Huštěnovice rozhodla vysadit lípu novou, a to právě v roce 100. výročí samostatného Československého státu.

V Huštěnovicích byl při 15. výročí státnosti vysazen druhý pamětní strom, a to „Švehlova lípa“. Je symbolem soukromého zemědělství, symbolem nezlomné víry ve vlastní síly, na počest ministerského předsedy tří československých vlád Antonína Švehly. Švehlovu lípu jsme přihlásili v rámci 100. výročí vzniku Československa jako Strom svobody 1918-2018.

Zápis v Pamětní knize obce Huštěnovice, rok 1934 str. 57 zní: „Dne 28. října zasadil Dorost republikánské strany na návsi mezi starou školou a kostelem Švehlovu lípu za účasti i jiných místních spolků, organizací, místního i okolního obyvatelstva. Na tomto prostranství hodlá Dorost republikánské strany zřídit

malý sad, který by mohl býti pěknou ozdobou obce.“

V Kronice školní, šk. rok 1933/1934 čteme: „28. říjen oslaven besídkou. Proslov měl řídící učitel František Valenta, recitace básní, Hymny, sehrána loutková hra Domovina s výtěžkem 108,80 Kč, kterýž obnos byl darován okresní péči a mládeži v Uh. Hradišti.“

Bližší k soše sv. Jana Nepomuckého byla „Lípa – symbol státu“ zasazená 28. října 1968. Výzvu k celostátnímu vysazování lip tehdy navrhl Sbor ochrany přírody při Národním muzeu v Praze. Tato lípa byla ovšem při úpravách parku zkáčena. V Pamětní knize obce Huštěnovice, rok 1968 str. 219, je napsáno, že byly na slavnosti předány medaile občanům, kteří se zasloužili o vznik a trvání tohoto státu, a to Antonínu Šivarovi, Františku Hanačíkovi, Josefu Kryškovi a Maxmiliánu Kubinovi. Medaili dostaly také členky JZD, které se zasloužily o socializaci vesnice Marie Čevelová, Marie Martinková a Amálie Večeřová.

24. července 2010 proběhly oslavy 790. výročí od založení obce Huštěnovice, při nichž byla zasazena před obecním úřadem „Památní lípa“, která nahradila Lípu svobody z roku 1919. Vyhrávala dechová hudba Nedakoňanka. Oslav výročí se účastnil hejtman Zlínského kraje Stanislav Mišák, senátorka Jana Juřenčáková a poslanec Jaroslav Plachý. Mezi hosty byli starostové z okolních obcí, pan farář Zdeněk Zlámal a bývalí poslanci NV. Těmto všem byl předán Pamětní list. K výročí kronikářka připravila výstavu kronik obce.

Slavnostní průvod 28. října 1919, za režie učitele Rudolfa Hanačíka.

Švehlova lípa z roku 1934 za obecním úřadem.

SETKÁNÍ S CHARITOU

V pondělí 16. dubna v obřadní síni obecního úřadu se sešli ti, kteří chtějí pro své blízké, nebo i pro sebe tu nejlepší péči v nemoci, ve stáří či v nějaké jiné krizové situaci. Každý se jednou může dostat do situace, kdy je bezradný. Vedoucí Centra osobní asistence Bc. et. Mgr. Martina Strýčková a sociální pracovníce Bc. Jarmila Vráblová přítomné seznámila s možnostmi péče v domácím prostředí. Osobní asistenti pomáhají klientovi prožít život kvalitně, jak je to jen možné. Jsou nápomocni překonávat omezení, zvyšovat kvalitu života. Jsou rádi v běžných životních situacích.

Tak zvané terénní služby nevykonává pouze Centrum osobní asistence, ale společně s Domácí pečovatelskou službou a Domácí zdravotní a hospicovou péčí, doplněné o Půjčovnu

kompensačních pomůcek a Převzatu osob se zdravotním handicapem. Všechno v domácím prostředí. Pracovnice osobní asistence poskytly mnoho užitečných informací a odpovídaly na dotazy přítomných.

Alena Bazalová

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

ŠKOLA SLAVÍ 130 LET

Byl 5. duben 1888 a Obecní výbor v Huštěnovicích rozhodl v tajném hlasování, že na místě obecního domu č. 72 bude postavena nová budova základní školy. Bylo to rozhodnutí velmi moudré a zcela jistě položilo základy pro další rozvoj školství v obci. Uplynulo mnoho let od chvíle, kdy do budovy školy vstoupili první žáci, mnoho let od chvíle, kdy ji první žáci opouštěli. Škola se stala místem získávání nových poznatků a informací o okolním světě, objevování doposud neznámého, osvojování vědomostí, místem, kde žáci prožívali své první úspěchy, ale i neúspěchy. Na půdě školy vznikala nová přátelství, žáci se

zde učili toleranci, pochopení, schopnosti naslouchat druhému... Za dobu své existence škola vzdělala a vychovala stovky žáků a věřím, že většina z nich se v životě neztratila a na „svou“ základní školu v dobrém vzpomínala a stále vzpomíná. Dnešní základní škola v Huštěnovicích je moderní, dobře fungující vzdělávací institucí, která má dobrý zvuk mezi rodiči i širokou občanskou veřejností. Přání do dalších let - hodně úspěchů a ať je i nadále významným vzdělávacím zařízením v regionu.

Mgr. Jitka Šimíková, ředitelka školy

Program oslav 130. výročí založení školy

Sobota 23. června 2018

- 11.00 Přijetí pedagogů a zaměstnanců ředitelkou školy, prohlídka budovy školy
- 12.00 Přijetí pedagogů a zaměstnanců starostou obce v obřadní síni obecního úřadu, přátelské posezení
- 15.00 Školní akademie v Kulturním domě Huštěnovice

Neděle 24. června 2018

- 10.00 - 15.00 Den otevřených dveří - prohlídka školy, výstava školních kronik a fotografií, výstava dětských a žákovských prací

HOLA, HOLA, ŠKOLA VOLÁ ...

Tak nějak už 130 let volá zdejší škola své žáky do svého nitra, aby se jim otevřela ve sféře vědění. A my, zdejší rodáci, jsme vstupovali a vstupujeme stále dovnitř s pocitem, že tady se začíná cyklus našeho vzdělávání. A jak na zdejší školu v průběhu let vzpomínají bývalí žáci? Začtete se do několika příběhů a vzpomínek, které určitě na mnoha tvářích vykouzlí úsměv a sami si zajisté vzpomenete na svá školní léta.

• Školní docházka do huštěnovické školy pro mě začala v roce 1936 a trvala čtyři roky /1.-4. ročník/. Ředitel školy byl pan Valenta, další vyučující paní učitelka Charvátová, Korvasová, Saňková /z Babic/, ruční práce Zapletalová, náboženství velebný pán Richard Němčák. Do první třídy nás nastoupilo 31 žáků a všichni jsme byli v jedné třídě. Pak přibylí ještě tři žáci, kteří museli ročník opakovat. Předměty byly počty, čtení a krasopis, zpěv, tělovýchova, náboženství, ruční práce, kreslení. Některé dny se chodilo i odpoledne. V poledne jsme šli domů na oběd, ve škole se nevařilo, a odpoledne zpět do školy od jedné do tří hodin. Ve třídách byly dřevěné židličky a lavice. Lavice byly opatřeny kalamářem na inkoust. Psalo se perem s dřevěnými násadami, na kterých bylo nasazeno pérko. Pokud byl žák zlobivý, musel sedět v první řadě. Po každé hodině byla malá přestávka, velká byla v 10 hodin. To se chodilo ven před školu. Tam se hrávaly různé hry, jako míč, švihadla, závody, provazy

na přetahování. Všechny hry mohly probíhat na silnici, tehdy nebyla auta. Po skončení her se stávalo, že poražení se poprali s vítězem. Závěr z toho byl odpoledne přijít na poškole a učit se. Při vyučování byly dávány i tresty. Když žák rušil, musel jít za dveře na chodbu a tam tiše stát, nebo ve třídě stát v koutě a nebo klečet napřímený na stupínku. Když se zlobilo opakovaně, dostali jsme rákoskou přes ruku a to bolelo. Někdy byla i pořádná facka, že i tvář natekla, a to od velebného pána. A co na to rodiče? Dobře ti tak, já ti ještě přidám. Rodiče měli možnost přijít do školy do vyučování a pozorovat učení dětí. V průběhu školního roku se konaly besídky, hrálo se i divadlo, které nacvičila paní učitelka Korvasová. Největší pobavení bylo, když kluci pustili ve třídě vrabce nebo chrousty. Žalobníci i provinilci byli potrestáni lepanci. Když přišlo jaro, tak před Velikonocemi se celá škola účastnila úklidu návsí. Žáci si přinesli hrábě, metly, lopaty a vyhrabovali a zametali celou náves. Parky nebyly. Všechny volný čas byly děti venku a hrávaly různé hry a těch her bylo velké množství.

• Navštěvoval jsem školu v letech 1947-1952. Ve třídě nás bylo asi 24 dětí. Učil nás Emil Janásek jako třídní učitel a zároveň byl i ředitelem školy. V naší třídě byla kamna, kde se topilo uhlím. Lavice byly s kalamářem, kam se doléval inkoust. Psalo se perem, a když se moc namočilo, udělala se kaňka. Povinné před-

měty v 1. třídě byly čtení, psaní a cvičení řeči, prvouka, počty a měřičství, hudební a tělesná výchova a náboženství. Pak přibyla vlastivěda, ruční práce, kreslení a ve 4. třídě ruský jazyk.

• V roce 1953 jsem nastoupila do první třídy v Huštěnovicích. V té době, přímo v budově školy, bydlel pan učitel Janásek se svojí paní. Paní školnice Hrdá a po ní potom i paní Knichalová do školy docházely časně ráno, aby v každé třídě zvláště zatopily ve vysokých kamnech. Tenkrát mi moje maminka ušila zástěrku s volánky, ve které jsem se sama sobě moc líbila. Natolik, že jsem ve vyučování nedávala pozor při výkladu pana učitele a stále jsem se prohlížela, jak mi to v zástěrce sluší. Pan učitel mě napomínal, ať dávám pozor, ale já ne. Tak jsem ji musela sundat a on ji pověsil na kliku okna. I tak jsem měla oči jen pro ni. Stále jsem se dívala na okno a na zástěrku, jak je krásná. Potom už ztratil pan učitel trpělivost a poslal mě na chodbu za dveře. Jak jsem tam stála, šel kolem jiný učitel a ptal se mě, co tam dělám. Odpověděla jsem, že umývám dveře kapesníčkem mokrým od slz. Obecně jsme za různé prohřešky stávali v koutě nebo klečeli před tabulí. Když jsme zlobili skutečně hodně, museli jsme si stoupnout, předpažit a ukazovátkem jsme dostávali přes prsty. Do sešitů jsme psávali obyčejným perem s násadkou, které se namáčelo do kalamáře s inkoustem. Od inkoustu jsme byli stále všude modří. Pamatuji si také, že jednou, při hodině zpěvu, hrál pan učitel na housle a já jsem opět nedávala pozor. Přes všechna jeho neúspěšná napomenutí jsem poté dostala smyčcem přes záda tak, že ten smyčec málem zlomil. Vůbec nám tyto tresty neškodily, nelituji ničeho a na nic nevzpomínám ve zlém. Naopak. Na základní školu vzpomínám ráda a s úsměvem.

• Do první třídy místní základní školy jsem nastoupila v roce 1961. Ve třídě nás bylo 24 žáků a učila nás, tehdy se říkalo „soudružka“ učitelka Gabrielová. Ve druhé třídě nás učil ředitel školy pan Emil Janásek. Už byl skoro v důchodovém věku a býval dost unavený. Často ho proto zastupovala jeho žena, která byla také učitelka, ale byla už v důchodu. Vzpomínám si, jak si mě často zavola, dal mi do ruky tašku sítěnku a řekl: „Běž domů a popros maminku, ať mi pošle pár řep pro králíky.“ Bylo to vždy ve vyučování a všichni spolužáci, hlavně kluci, mi to záviděli. Paní učitelka Jena Čechmáňková nás učila ve třetí třídě. Byli jsme spojeni s pátou třídou a celkem nás do třídy chodilo 36 žáků. Další mou vzpomínkou na školu je, jak se každý rok nacvičovalo divadlo. Měla ho na starosti paní učitelka Čechmáňková a z každé třídy bylo vybráno několik žáků. Já sama jsem měla jen malou roli jako víla, beruška a jednou dokonce jsme ve skupince hráli plameny ohně. Čtvrtou a pátou třídu nás učil tehdy už nový ředitel školy Bořivoj Běhunčík.

Paní učitelka Zuzana Bazalová předala prvňáčkům jejich první vysvědčení.

• Školu jsem navštěvoval v letech 1993 až 1998, třídními mi byly paní učitelky Krátká a Bazalová. Byl jsem první nebo druhý ročník, který tu měl i 5. třídu. Pamatuji si ranní čekání v obchodě Karla Blahy na otevření školy. Odsud svačina v podobě marmeládového a nutelového koblihu, později z domu rohlík s máslem a salámem. Každý rok jsme se stěhovali do jiné třídy. Začínalo se dole nalevo, končilo nahoře, kde páťáci obsluhovali zvonek. Celkově nás bylo ve třídě devatenáct, hodně z řadovek. V lavici jsem seděl s Michalem Pavlicou. Ve třídě byli čtyři spolužáci ze Sušic, v ročnících po nás už myslím nebyli. Doprovázeli jsme je odpoledne po vyučování na autobus a cestou zpět se stavovali v hospodě na točenou zmrzlinu. Na tělocvik jsme chodili do sálu kulturního domu. Také se tam nacvičovaly programy ke Dni matek. Roli zbrojnoše číslo dvě se dvěma větami textu v dramatu O Horymírovi nejde zapomenout. V rámci kolektivu třídy jsme hráli společné hry, jejichž některé názvy nepatří do slušného časopisu. Jeden rok byl ve třídě pingpongový stůl, později výtečná pomůcka pro hru na policajty a zloděje. Zcela zásadní bylo ovšem hraní čáry o „cěčka“. Často se o ně hrálo také v družině meziročníkově. Zapojila se i paní vychovatelka Polášková. Z družiny pochází hodně mých vzpomínek, mimo jiné na naprosto nesoudný výběr mé osoby do pěvecké soutěže. Družina sídlila vedle jídelny, kde určená služba nejprve prostírala stůl. Odsud vím, že čistý příbor se drží jen z určité strany. Na cestu z družiny na dolní konec jsem se v útlém věku netěšil, protože to znamenalo balancovat na štangli tátova bicyklu. Velké lumpárny si nepamatuji, jen hned v první třídě jsem rozbil obrázek na stěně. První pětku jsem dostal v pracovní výchově za nesplněný domácí úkol, a sice vyšívání. Mezi trvalé vzpomínky dále patří sledování hokeje z Nagana na malé televize v kabinetě, tvorba časopisů, každoroční diskotéky a vánoční besídky s takovým zinscenovaným soudem nad zlobivými žáky, při kterém se ůkalo kladívkem do prkynka. No prostě na školu v Huštěnovicích vzpomínám jen vesele.

Děkuji autorům příspěvků a doufám, že po přečtení těchto řádků jste si řekli, že nebylo nám v naší škole zle. Závěrem tu mám ještě jednu vzpomínku, kdy se dařilo jednomu chlapci chodit na začátek vyučování neustále pozdě. Paní učitelka Jitka Machulková už byla s dětmi ve třídě připravená a při vstupu žáka do třídy vždy jednohlasně mu zaspívali Ivánku náš, copak děláš, děti jdou do školy, tys ještě v posteli, o nic nedbáš ... Poznám se tento chlapec, dnes už muž v letech?

Jitka Polášková, vychovatelka školní družiny

Žákyně základní školy s paní učitelkou Vladimírou Šobánovou při vítání občánků.

ŠKOLNÍ KOLO RECITAČNÍ SOUTĚŽE

Ve středu 31. ledna proběhlo v základní škole školní kolo recitační soutěže. Pozváni byli též předškoláci, kteří celou soutěž zahájili. Nezalekli se širokého publika, poprali se s trémou a přednesli své básničky. Za to byli odměněni velkým potleskem, diplomy a drobnými dárky. Poté následovala recitační soutěž školáků. Žáci byli rozděleni do tří věkových kategorií: 0. kategorie – 1. ročník, 1. kategorie – 2. + 3. ročník, 2. kategorie – 4. + 5. ročník. Vystoupení soutěžících hodnotila tříčlenná po-

rota ve složení paní učitelka Věra Veselá z MŠ, paní učitelka Andrea Flíborová ze ZŠ a paní Irena Hlavačková z místní knihovny. Rozhodování neměla porota vůbec jednoduché, neboť výběr básní byl originální a výkony opravdu vyrovnané. V pondělí 12. února se ve Středisku volného času Klubko ve Starém Městě konalo okrskové kolo recitační soutěže, kam postoupili vždy první dva vítězové jednotlivých kategorií. Vystoupení Simonky Kovářkové porota ocenila zvláštním uznáním.

Mgr. Jitka Šimíková, ředitelka školy

0. kategorie 1. ročník

1. **Simona KOVÁŘIKOVÁ** – „Čert a Káča“
2. **Karel VOLF** – „Pastelky“
3. **Tereza ZBRÁNKOVÁ** – „Sněží“

2. kategorie 4. a 5. ročník

1. **Anežka MUSILOVÁ** – „Ptáček zpěváček“
2. **Agáta MARTINKOVÁ** – „Střecha“
3. **Jan ZEMEK** – „Zebra“

1. kategorie 2. a 3. ročník

1. **Kryštof MATERNA** – „Ztracený zvěřinec“
2. **Jan HRUBOŠ** – „O botě a tkaničce“
3. **Kristýna BLAHOVÁ** – „Červen“

Ředitelka školy Jitka Šimíková na vánoční besídce přivítala novou paní učitelku Vladimíru Šobánovou.

ŠKOLA - Anežka Musilová

Do školičky chodíme,
číst a psát se učíme.
Vlastivěda, to je věda,
minulost a letopočty
a v matice zase počty.
Dělení a násobilku,
znát budeme za chvíli.
A v češtině číst a psát
a v těláku sportovat.
V přírodovědě se učíme,
o lidském těle se bavíme.
Zpíváme si v hudebce,
vytváříme v pracovce.
Angličtina mi jde lehce,

slovička a další lekce.
Počítače, to je věda,
Bez ní se žít teď už nedá.
A z učení do družky,
vezmu papír a tužky.
A když ze školy zas domů jdu,
mám veselou náladu.
Učení a úkoly,
udělám si za chvíli.
A pak půjdu do postele,
ale spát se mi moc nechce.
Musím myslet na chvíli,
že zas půjdu do školy.

ŠKOLA - Jan Zemek

Škola, škola, školička,
to je prostě jednička.
Učíme se číst a psát
a v matice počítat.
O přestávce svačíme,
o sportu se bavíme.
Za chvíli zazvoní,
chystáme si učení.
Po obědě do družiny
a z družiny kytara,
je to nástroj mého srdce,
u mě prostě vyhrála.

ŠKOLA - Marieta Běhánková

Ráno vstanu z postele,
ustelu ji vesele.
A pak rychle do koupelny,
zoubky si tam vyčistím.
Z koupelny pak do pokoje,
obléct se tam jdu.
A pak rychle na snídani,
doufám, že to stihnu.
A pak na mě zazvoní
kamarádka Agátka,
do obchodu jdeme,
svačtinu si neseme.
Učení nás čeká hodně,
počítání, násobilka,
nesmí chybět ani angličtinka.
Po učení na oběd,
snědené to máme hned.
Po obědě ovoce,
to je zdravé velice.
A pak domů pospícháme,
úkoly si uděláme.

Po úkolech hned jdu ven,
nudu takhle zaženem.

ŠKOLA - Agáta Martinková

Škola, škola, školička,
vešla do ní holčička.
Budova to velká byla,
jídelna ji překvapila,
tělocvična zaskočila.
Oči jí však nezářily,
když do ruky jí dali
velmi těžké úlohy.
Na to si pak řekla:
„Zítرا nejdu do školy!“
A co bylo dál?
Maminka jí pomohla,
další den už tam pak šla.

ŠKOLA - Helena Musilová

Škola, to je zábava,
škola prostě vyhrává.
Škola je na prvním místě,
to ví každé dítě jistě.
Ve škole se učíme,
ať už všechno umíme.
Slovní druhy, násobilku,
budeme umět už za chvíli.
A když zvonek zazvoní,
tak nám končí učení.
Přestávka je jen na chvíli,
na pití a na svačinku.
A z učení do družiny
je tam lego a barbíny.
Každý, ať dělá, co chtít bude,
na každého něco zbude.
Když pak z družiny jdu domů,
tak se pustím do úkolů.
Ať nazítří do školy
mám hotové úkoly.

STŘÍPKY Z FLORBALU

Přišlo jaro a děti se víc a víc těšily na další florbalové turnaje a zápasy, ve kterých mohou ukázat, co v zimě natrénovaly. Od začátku školního roku trénují pod hlavičkou ZŠ Huštěnovice.

1. prosince 2017 děti odehrály Mikulášský florbalový turnaj ve Sportovní hale v Uherském Hradišti. Celkem bylo 12 týmů ve dvou skupinách. Díky našim fanouškům /p. ředitelka Jitka Šimíková, p. Pavel Šmíd, p. Jana Zemková, p. Markéta Klapilová/, kteří nás hlasitě povzbuzovali ve všech zápasech, se nám hrálo bezvadně. Los nám přisoudil skupinu A s týmy ZŠ Velehrad, ZŠ Pod Vinohrady, ZŠ Dolní Němčí, ZŠ Sportovka A, ZŠ Na Výsluní.

První zápas se nám vydařil, porazili jsme Dolní Němčí 3:0.

Ve druhém zápase nás čekala Sportovka A, která potvrdila roli favorita a porazila nás 7:1. Jako třetí nás vyzval do boje tým Pod Vinohrady, se kterým jsme uhráli remízu 2:2. Následoval tým Na Výsluní, který jsme s přehledem porazili 5:0. Nejlepší zápas nás čekal v souboji s Velehradem. Byl to rychlý, tvrdý boj s vydrženým výsledkem 4:2, což nám zajistilo postup mezi čtyři nejlepší týmy z dvanácti. Do turnaje jsme šli jako nováčci, o to větší byla radost hrát s těmi nejlepšími. /Uh. Ostroh, Uh.

Brod A, Sportovka A/. Oba naši soupeři byli velmi silní, což se projevilo na výsledcích Uh. Ostroh - Huštěnovice 9:0, Uh. Brod - Huštěnovice 4:0.

I přes velké fyzické vyčerpání si děti turnaj užily a z bramborové medaile se dlouho radovaly. Pořadatel turnaje nás před všemi

pochválil a pozval na další turnaj v roce 2018.

Tři dny před Štědrým dnem jsme se zúčastnili vánočního turnaje O putovní pohár ředitele ZŠ Spytihněv. Bylo zde 10 týmů ve dvou skupinách a my jsme si vylosovali skupinu A. V prvním zápase jsme překvapivě remizovali 0:0 s favoritem soutěže Spytihněv A. Ve druhém zápase jsme porazili FBC Slovácko 1:0. Třetí zápas s Pohorelicemi jsme prohráli 3:0. S týmem Napajedel jsme ve čtvrtém

souboji vyhráli 1:0. Poslední zápas o páté místo jsme měli pod kontrolou s výsledkem 3:0 v náš prospěch. Konečné páté místo pro nás znamenalo posun o tři příčky nahoru od posledního turnaje ve Spytihněvi. Děkujeme paní ředitelce Jitce Šimíkové za přihlášení do turnajů a rodičům p. Zemkovi a p. Šmídovi za fandění a podporu při zápasech.

Sportu zdar a krásné jaro všem.

Zdeněk Klapil, trenér týmu

Horní řada - Petr Abschneider, Dominik Šmíd, Zdeněk Klapil, Tobiáš Bolf, Agáta Martinková, Tomáš Krajča. Dolní řada - Jan Zemek, Tomáš Maňásek, Jan Hruboš, brankář Oliver Izvolt.

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Karnevalové veselí v MŠ - Maminky přichystaly masky a od rána se ve školce tancovalo a soutěžilo. Za odměnu každá maska dostala diplom a něco sladkého.

TVOŘIVÉ DÍLNY PRO RODIČE A DĚTI V MATEŘSKÉ ŠKOLE

Společná tvoření pro rodiče a děti z mateřské školy se stala již tradicí a jsou velmi oblíbená. V předškolním věku se učení odehrává zejména prostřednictvím praktických činností a prožitků. Na naše odpolední setkání v mateřské škole se vždy nejvíce těší děti, vždyť si mohou pozvat své rodiče nebo i babičku! Proto se snažíme vytvářet prostor pro společné aktivity dětí a rodičů, rozvíjet a prohlubovat dobré vztahy a porozumění mezi mateřskou školou, dětmi navzájem, rodiči i prarodiči, kteří hrají důležitou roli v jejich výchově a vzdělávání. Přítomnost blízké osoby ve třídě, kde dítě tráví velkou část dne, je pro něj vítanou příležitostí, jak rodičům i prarodičům představit kamarády, ukázat oblíbené hračky, předvést vlastní šikovnost a zároveň vytvořit zcela nový a originální výrobek, který si může odnést s sebou domů. Během našich společných tvoření jsme se seznámili s rozličnými výtvarnými technikami a netradičními materiály.

Velikonoční tvoření.

Přelom listopadu a prosince byl věnován adventnímu tematickému tvoření z papíru a výrobě vánočních ozdob na obecní vánoční strom. Děti s chutí tvořily, rodiče jim zdárně pomáhali a výsledkem byly krásné vánoční výrobky. Při vánočním čaji jsme si stihli také krátce popovídat o vánočních přípravách a shonu. Pevně věřím, že jsme se od těchto starostí na chvíli odreagovali a při společném tvoření si zpříjemnili zimní odpoledne.

V pondělí 19. března jsme připravili jarní tvoření rodičů

s dětmi, na kterém si mohli ozdobit velikonoční perníčky, které pro ně napekla paní učitelka Káňová, a vyrobit z papíru sváteční dekorace. Doznívající vlna chřipek sice zapříčinila, že účast rodičů nebyla moc velká, ale dílna byla úspěšná. Všem se zajíci, slepičky a perníčky moc povedli a společně jsme si užili příjemnou velikonoční atmosféru.

Věra Veselá, vedoucí učitelka MŠ Huštěnovice

Předškoláci se zúčastnili v základní škole recitační soutěže.

Návštěva knihovny - Děti z mateřské školky besedovaly nad knížkami Josefa Lady.

FITMAMI HUŠTĚNOVICE

S příchodem zimy se cvičení Fitmami již tradičně přesouvá do místního kulturního domu, a tak mohou maminky zůstat aktivní i během nevlídného počasí. A jak to na takové lekci vypadá?

Po úvodním zahřátí se posilují hlavně svalové skupiny a s pomůckami nebo s vlastní vahou, do některých cviků se zapojují také děti. Následují aerobní aktivity společně s dětmi a poté se maminky přesunou na podložky, kde vydrží až do konce. Na závěr se všichni protáhnou. Náročnost cviků si každý určuje sám dle svých možností, protože není cílem se fyzicky vyčerpat, ale užít si pohyb, být dětem pozitivním vzorem a příjemně se naladit pro zbytek dne.

Od května probíhají lekce Fitmami pro maminky za přítomnosti jejich dětí opět na fotbalovém hřišti v Huštěnovicích, a to každé úterý a čtvrtek od 9.15 hod. Aktuální informace najdete na Facebooku Fitmami Huštěnovice. Přijďte si cvičení vyzkoušet a prožijte dopoledne aktivně se svými dětmi, hodit se vám bude sportovní oblečení a obuv, pití, deka nebo podložka a vašemu dítěti svačinka.

Monika Kopčilová

Pondělí a úterý v jarní prázdniny mohly děti přijít do knihovny a strávit při hře, četbě, či jakékoliv jiné činnosti prázdninový čas. Nahlédnout přišel také pan starosta. Technikou pískování děti vytvořily nádherné obrázky.

NOVÉ SDRUŽENÍ RODIČŮ V HUŠTĚNOVICÍCH

Srdečně zveme rodiče dětí ze ZŠ a MŠ Huštěnovice, ale i rodiče, jejichž děti se do MŠ či ZŠ teprve chystají, na zakládací schůzku spolku Sdružení rodičů /SR/ v Huštěnovicích. Činnost SR by měla vést k efektivnější komunikaci rodičů

s vedením školy, podpořit všestrannou spolupráci a také umožnit diskuzi rodičů a pedagogů o měnících se požadavcích na vzdělávání. Zakládací schůzka se bude konat v pondělí 28. května 2018 v 16.30 v budově Muzea v Huštěnovicích.

Svou účast, prosím, nezávazně potvrďte na e-mail: elafia@seznam.cz. Na mail Vám předem pošleme bližší informace k 1. schůzce.

*Za všechny iniciátorky
Eliška Dudašková*

FARNOST

www.farhustenovice.webnode.com

NOC KOSTELŮ

Co děláte, když nemůžete v noci spát? Jste nervózní, převaluje se z boku na bok, aplikujete „osvědčené babské rady“, či berete nějaké pilulky? Někdy stačí, když se člověk příjemně unaví díky pestrému a třeba i trochu prodlouženému večeru, a pak jde usínání skoro samo

Letošní biblické téma je dobrou inspirací. Čteme v něm, že někteří lidé zůstávali v noci v okolí Božího domu. Tehdy to byl Jeruzalémský chrám, dnes to může být chrám Páně sv. Anny v Huštěnovicích a jeho přílehlé okolí, fara a farní zahrada. Zkrátka při Noci kostelů jste zváni do dominantní sakrální památky naší obce. Je pro Vás připraven pestrý a zajímavý program, který nám přiblíží něco ze života víry, z historie, umění a možná i poradí, jak mít dobrou noc. Zkrátka každý si v rozmanité nabídce něco najde – malí, velcí, děti, mládež, dospělí, senioři, věřící, nevěřící, obdivovatelé architektury i obyčejní zvědavci. Začínáme v 18 hodin na farním dvoře a už teď se na Vás 25. května těšíme. Při této akci máte možnost přispět svým finančním darem

na opravu dveří kostela. Pokladnička bude umístěna v kostele. Akce bude ukončena ve 22 hodin svátostným požehnáním.

Petra Valentová

PUTOVNÍ VÝSTAVA - SESTRY BOROMEJKY

Ve čtvrtek 9. listopadu 2017 přijalo šest našich spoluobčanů pozvání do Masarykova muzea v Hodoníně, kde proběhla vernisáž výstavy věnovaná sestrám sv. Karla Boromejského. V roce 2017 jsme si připomněli 180 let od příchodu Boromejek do českých zemí z Francie. Hlavní prioritou kongregace se stala péče o nemocné, sirotky, umírající, prostě všechny potřebné bez rozdílu. Kongregace Milosrdných sester sv. Karla Boromejského se ustavila nejprve v Praze, kde začala svoji činnost rozvíjet díky štědrým darům knížecí rodiny Lobkowiczů, zejména sourozenců Heleny a Františka Jiřího. Díky stabilnímu zázemí mohla kongregace rozvíjet svoji další charitativní a pastorační činnost do dalších měst a vesnic v rámci země Koruny české. Zejména ve válečných časech byla práce sester Boromejek nenahraditelná. Již před první světovou válkou působily Boromejky na řadě míst Čech, Moravy a Slezska. Po roce 1918 svoji činnost zintenzivnily a více se zaměřily i na zakládání škol pro dívky. Nejtěžší období existence si prožily sestry po roce 1948, kdy byla jejich činnost výrazně omezena. Devatenáct sester bylo v monstrprocesech odsouzeno. Přesto se sestry nedaly a pokračovaly v pokorné práci. Právě tato doba dala vyniknout řadě sester. Jednou z nich je ctihodná matka Vojtěcha Hasmandová, rodačka z Huštěnovic, jež je vzorem ctností i pro současné Boromejky a probíhá u ní beatifikační proces. Návštěvníci výstavy se mohli seznámit s jednotlivými etapami vývoje kongregace sv. Karla Boromejského. Byly představeny unikátní exponáty vážící se na zajímavou řádovou histo-

rii a bohatou činnost v současnosti. Mezi nimi jsme mohli vidět i osobní věci matky Vojtěchy a vzácné relikvie svatých. Výstavu instaloval PhDr. Marek Vařeka z Masarykova muzea v Hodoníně. Vernisáž výstavy byla zpestřena slovem matky představené Bohuslavy a pěveckým vystoupením mužského sboru z Dolních Bojanovic. Výstava se konala pod záštitou J. Em. Dominika kardinála Duky, arcibiskupa pražského a J. Ex. Vojtěcha Cikrleho, biskupa brněnského. Návštěvníci z Huštěnovic byli srdečně přivítáni jak vedením muzea, tak milosrdnými sestrami. Celá vernisáž proběhla ve velmi přátelském duchu.

Petra Valentová

Vernisáže výstavy se účastnila místostarostka Petra Valentová s dalšími farníky.

MS ČESKÉHO ČERVENÉHO KŘÍŽE

Letošní rok přináší pro Červený kříž v našich zemích dvě významná výročí. Uplyne 150 let od chvíle, kdy se začala psát historie Červeného kříže v naší zemi. Druhým významným okamžikem, který se týká i Červeného kříže, je 100. výročí vzniku Československa.

Úplný začátek historie Mezinárodního červeného kříže spadá do roku 1863, kdy se díky velké snaze zakládajících členů dostalo mezinárodního uznání. A za pouhých pět let taky na našem území vzniká Vlastenecký pomocný spolek pro Království české se sídlem v Praze. Stanovy tohoto spolku schválilo c.k. místodržitelství v Praze 5. září 1868. Stalo se tak pouhý rok po vzniku Rakouské společnosti Červeného kříže a mezi 191 národními společnostmi se v pořadí vzniku umístila česká společnost na krásném 13. místě. Mezinárodní výbor Červeného kříže uznává Vlastenecký pomocný spolek pro Království České jako předchůdce Českého červeného kříže na území Českého království, nyní České republiky.

Činnost Vlasteneckého spolku byla zaměřena na přípravu zdravotnické služby po dobu války, dále zahrnovala charitativní činnost včetně pomoci obětem povodní, ale významnou činností bylo založení ošetrovatelské školy, první na území tehdejšího Rakouska. Školu pro ošetrovatelky provozoval Červený kříž v Praze a v Brně. Byl přijat Řád ošetrovatelské péče a první výuka proběhla v roce 1874. Velmi dobrých výsledků školy dosáhly v přípravě personálu v době první světové války. Tato válka byla velkou zatěžkávací zkouškou pro celý Mezinárodní červený kříž. Bylo spočítáno, že v Evropě zřídil Červený kříž jedenáct tisíc nemocnic s téměř milionem lůžek, ve zdravotnických službách působilo přes 600 000 zdravotníků.

Rok 1918 přinesl konec války a pro nás velmi mimořádně významnou událost - vznik samostatného státu - Republiky Československé. Konec Rakousko - Uherska znamenal i zánik říšského svazu společností Červeného kříže a vymanění Slovenska z působnosti uherské národní společnosti. Vznik samostatné republiky vytvořil podmínky pro vznik samostatné národní společnosti Červeného kříže. V únoru 1919 byl založen Československý červený kříž, který vytvořil rámec pro zdravotní, sociální i vzdělávací činnost pro ty, kteří chtěli na základě idejí Červeného kříže zlepšit zdravotní a sociální podmínky obyvatelstva nového státu.

Obě výročí jsou připomínkou událostí, které představují zá-

kladní kameny existence Československého a nyní Českého červeného kříže. V příštím roce - 2019 - si připomeneme 100. výročí vzniku první samostatné národní společnosti Červeného kříže na našem území.

Místní skupina Českého červeného kříže Huštěnovice je také součástí národního společenství. V místě svého působení se členky snaží dobrovolně uplatňovat principy myšlenek záchrany života a zdraví občanů a zapojují se i do veřejného života v obci. Ale našim hlavním programem je snaha přiblížit našim spoluobčanům význam první pomoci. Z řad dospělých není až tak velký zájem /snad se tolepší/, ale o to víc nás těší zájem dětí. Již pátým rokem pořádáme půldenní školení první pomoci pro děti, kde jim předáváme své znalosti. Máme dobré zkušenosti s tím, že už od věku dětí v mateřské škole je možné všteňovat nenásilnou formou znalosti o lidském těle a pak postupně i o možnostech záchrany lidského života. Kurzy vedou zkušení lektoři, kteří přednáší první pomoc i pro dospělé. Letos nám se školením dětí pomáhala i paní Pavlína Juráková a studentky zdravotní školy Dagmar Gajdošíková a Tereza Grebeníčková. Výuka se odehrávala jako na operačním sále, v příslušném oblečení a také s operačními nástroji. Pacientem byl velký plyšový medvěd a děti se vžily do role operatérů. Po otevření medvědova břicha měly za úkol najít a pojmenovat jednotlivé orgány a jejich funkci. Těm starším se to dařilo celkem dobře a malí zvidálkové byli překvapeni, co všechno se v břichu nachází.

Při každém školení znovu opakujeme základy resuscitace a zástavu krvácení. Resuscitaci si každé dítě zkusí na modelové figuríně a zástavu krvácení zkusí na maskovaných modelech. A protože je opakování matka moudrosti, budeme v těchto aktivitách pokračovat.

*Ludmila Smýkalová,
předsedkyně ČČK*

Zdravotnické školení děti berou jako hru, přesto vážně.

TJ SOKOL Huštěnovice a
místní skupina ČČK
zve na

PÁLENÍ ČARODĚJNIC

28. dubna 2018
na hřišti v Olši

16:00 | zapálení ohně | soutěže pro děti | opékání špekáčků
18:00 | vyhlášení nejhezčích čarodějnic | upálení čarodějnice
Občerstvení zajištěno (pro děti špekáček a limonáda zdarma)

ŠTRAJCHKAPELA KNĚŽPOLE

16. ČERVEN 2018 OD 15 HOD.

PŘED MUZEEM V HUŠTĚNOVICÍCH
ZAHRAJE K TANCI I POSLECHU

Muzejní spolek Vás srdečně zve na

Den matek

který se uskuteční v neděli
13. května 2018 od 15 hodin
v místním muzeu

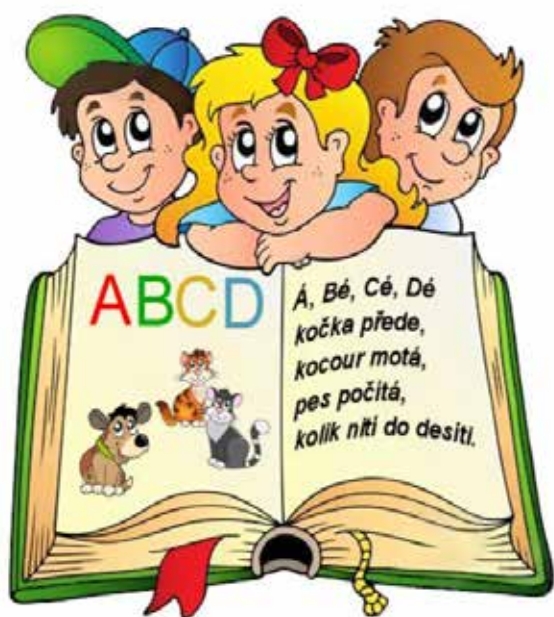
Srdečně jsou zvány všechny ženy
i se svým doprovodem.

Občerstvení zajištěno

VÍKEND OTEVŘENÝCH PAMÁTKOVÝCH DOMKŮ
objektů lidového stavitelství a malých muzeí
2. a 3. června 2018

MUZEUM HUŠTĚNOVICE
otevřeno 13 - 17 hod.

V NEDĚLI 3. ČERVNA OD 15 HODIN
BESEDOVÁNÍ S MALÝM KOŠTEM VÍNA

Knihovna Huštěnovice zve rodiče,
babičky a dědečky na

PASOVÁNÍ PRVNÁČKŮ NA ČTENÁŘE

4. ČERVNA 2018 V 10 HOD.
V OBŘADNÍ SÍNĚ OÚ

Program

- čtenářská dovednost
- splnění čtenářského slibu
- slavnostní pasování

VZPOMÍNKY NA AKCE Z KONCE LOŇSKÉHO ROKU

MIKULÁŠ - Zaplněná náves dětmi a dospělými nedočkavě očekávala 2. prosince v sobotní podvečer rozsvícení vánočního stromu před obecním úřadem a příchod Mikuláše, anděla a čerta. Některé děti přiznaly, že trošičku zlobily, některé důrazně Mikuláši řekly, že nezlobily vůbec.

VÁNOČNÍ KONCERT - V loňském roce v zaplněném sále kulturního domu vyhrávala při vánočním koncertě dechová hudba Žadovjáci.

VÁNOČNÍ JARMARK připravuje Muzejní spolek a taky se na něj celý rok těší. Je to příležitost setkání se sousedy, s kamarády. V programu vystoupily děti z mateřské školky a žáci základní školy s krásným vánočním pásmem. Společně si všichni zazpívali dvě koledy s folklorním souborem Pozdní sběr z Napajedel.

NOVOROČNÍ KONCERT - Je již tradicí, že se spoluobčané po Novém roce setkávají v kostele sv. Anny při novoročním koncertu.

MASOPUST - FAŠANK - KONČINY

Neoddělitelnou součástí končin, jak se říkalo v Huštěnovicích, jsou maškary, hudba, slivovice, boží milosti, koblíhy a ne právě dietní jídlo. Nejznámější maskou od pradávna je medvěd, policajt nebo bába s nůží. V dnešní době se maskám v průvodu meze nekladou. Hlavní náplní končin je především pobavit a vymyslet co nejoriginálnější přestrojení.

/AB/

POD ŠABLE, POD ŠABLE, AJ POD OBUŠKY ...

První písemná zpráva o konání svátků masopustu neboli fašanku v Čechách pochází z první poloviny 13. století, tj. u nás v období vlády krále Přemysla I. Otakara a jeho nástupce Václava I. Avšak počátky fašanku je nutno hledat ve spojitosti v předkřesťanském kultu zimního slunovratu, původně pohanského svátku, který se ovšem postupem křesťanství ve světě včlenil mezi postní svátky Vánoc a Velikonoc. Začátek fašanku připadá na 6. ledna, tj. na svátek Tří králů, a končí v úterý před Popeleční středou, kdy se konají průvody masek po obcích. Nejvýraznější změnou v termínu konání v dnešní době je přesun ze všedních dní na víkend. Ale smysl svátků, stejně jako pálenka, masky, písně, tance, období bujarého veselí, nadměrná konzumace jídla, zůstává stále stejný. Proto se také konec fašanku na dědinách vyznačoval množstvím zabijaček. Konec fašanku představuje pochovávaní basy. Tento obřad je vlastně parodií na pohřeb marnotratníka, spojená s prohršky, kterých se měl dopustit, a proto tedy čtení hříchů. Po ukončení fašanku nastává čtyřicetidenní půst až do Velikonoční neděle, který by měl být věnován poklidné přípravě lidí, pracovních nástrojů, osiva a půdy na nadcházející jarní práce, potažmo i celého zemědělského roku.

U nás v obci je fašank organizován hasiči a první zmínka o jeho konání pod jejich patronací je z roku 1966, kdy byl spojen s pořádáním krojového plesu. V 80. letech se větší oslavy fašanku obešly bez taneční zábavy a pochovávaní basy. Konal se jen průvod masek. Poslední obchůzka z tohoto období je datována rokem 1991. Až v roce 2000 povstal masopust „z mrtvých“ a hasiči společně s nově vytvořeným fašankovým výborem založili staronovou tradici včetně průvodu masek po dědině a večerní taneční zábavou s pochovávaním basy. V letošním roce se konal průvod masek za výrazného přispění dětí z mateřské a základní školy a jejich rodičů a doplněna byla místní příležitostní hudební skupinou, která vyhrávala z alegorického vozu taženého koňmi. Pro všechny členy průvodu, a bylo jich nejvíce v celé historii fašanku v obci v počtu 48 masek, bylo připraveno občerstvení. Pro děti párek v rohlíku a čaj, pro dospělé domácí tlačenka a čaj se slivovicí. Po skončení

průvodu se pak všichni sešli v kulturním domě, kde byl připraven hovězí guláš a pivo.

Večer se v sále kulturního domu konala taneční zábava spojená s ochutnávkou zabijačkových specialit, kterou pro účastníky připravil mistr kuchař pan Vladimír Havlík. Všichni, kteří si zakoupili vstupenku, měli možnost si zadarmo vybrat mezi pečenou jitrničkou, jelítkem nebo masem a jako příloha bylo vynikající domácí zelí nebo chleba. O tom, že všem chutnalo, svědčí skutečnost, že bylo vydáno více jak sto porcí.

Úderem 23. hodiny bylo zahájeno pochovávaní basy. V čele smutečního průvodu jel na vozíčku válečný invalida, tlačení děvcetem pochybné pověsti. Následoval pan farář a kostelník a za nimi funebráci nesoucí basu. Smuteční průvod zakončily „plačky“. Ještě před začátkem smutečního aktu byl pasován do řad fašankového výboru pan Stanislav Tománek jako jeho jednaosmdesátiletý a současně nejmladší člen. Následoval samotný smuteční obřad, okouřený mnohými hříchy našich spoluobčanů. Bohužel již několik let jsou to hříchy jen z řad členů fašankového výboru, jelikož se asi ostatní spoluobčané obávají, že by se mohli stát terčem lidového humoru a nebo jsou všichni moc „hodní“. Vždyť kdo si dokáže udělat legraci sám ze sebe, na svět se dívá lepšíma očima. Po skončení obřadu následovalo tažení tomboly, kde bylo přítomným hostům, kteří si zakoupili losy, rozděleno více jak šedesát cen, z nichž nejvyšší měla hodnotu dva a půl tisíce korun. Pak pokračovala taneční zábava, kde k tanci i poslechu hrálo hudební Duo Novákovi s výbornou zpěvačkou, známou i z vysílání televize Šlágry.

Všem, kteří se podíleli na přípravě letošního fašanku, patří velké poděkování, a to zvláště panu Františku Vaverkovi, který velkou měrou přispěl k jejímu zdárnému průběhu, a panu Vladimíru Havlíkovi jako hlavnímu kuchaři, autoru všech zabijačkových dobrot, které jsme měli možnost ochutnat. Současně zveme tímto všechny naše spoluobčany na oslavy fašanku v roce 2019, které se uskuteční 2. března.

Zdeněk Veselý

Letošní fašank si užívaly děti i ženy v přestrojení za kominíka, medvěda či Marfušku z Mrazíka.

„Huštěnovská kapela“ pod taktovkou pana Emila Gablase.

Maškary prošly celou vesnicí, kapela je doprovázela na voze.

Přijměte srdečné pozvání 17. listopadu 2018 v 16 hod. do obřadní síně OÚ
na setkání bývalých stárků a stárek při příležitosti

95. VÝROČÍ KATEŘINSKÝCH HODŮ V HUŠTĚNOVICÍCH

KATEŘINSKÉ HODY S PRÁVEM

Hušťenovští chlapi a děvčice scházají se scházají, bude svatý Kateřiny, hody sa tu chystajú. Po slavnostech vína se začíná přemýšlet o hušťenovských hodech. To už se kroje nevynáší na půdu, neschovávají do krabic, ale dávají se vyprat, nažehlít a naškrobit. Paní Vaverková, babička loňského stárka, by mohla povídat. Jsou to hodiny tvrdé práce, než nám všem kroje nachystala, aby se šohaji a děvčice mohli ukázat v plné parádě. Již v září se schází chasa a začíná nacvičovat hodové pásmo. Obvykle přichází i noví tanečníci, což jsme moc rádi. A ti se musí naučit základní kroky a pak i tance. Někdy nácvik dá opravdu zabrat, ale je radost vidět, že to k něčemu bylo. Začínají se dělat růže z krepového papíru a je jich potřeba vyrobit opravdu hodně.

Loňská volba stárků byla jednoduchá, žádné přemlouvání. A podle tradice po pěti letech byla stárků čtveřice. Michal Janeček, který se ujal funkce staršího stárka, společně se svojí přítelkyní Adélou Hladkou, mě oslovil, jestli bych tento rok nešla jako mladší stárka. Já na to kývla.

Při kateřinských hodech chodím v kroji už od svých tří let. Ve třinácti letech jsem se připojila k hodové chasě a začala tančit také pásmo. Společně se mnou tančí už šest let Michal Vaverka a bylo rozhodnuto, kdo se mnou bude jako mladší stárek. Překvapením pro mě bylo, jak rychle jsme se domluvili ve sklepě při výběru vína. Pochvala od chasy i dalších lidí bylo potvrzením toho, že jsme vybrali dobře.

Na výzdobu žúder museli kluci zajet do lesa pro chvojí. Tradičně bývá

zvolen nejlepší chvojkař. Ve čtvrtek a pátek se zdobí žúdra. Postup zdobení si kluci z chasy mezi sebou předávají rok od roku. Kluci vážou na dřevěné laťky větvičky a stárky růžičky.

Hušťenovští chlapi, kde vy máte stárku, sedí za stolečkem, popijí z pohárku ...

Zpěv hušťenovské chasy za doprovodu Boršičanky před našim domem oznamoval, že přišlo finále několika měsíčních příprav. Bylo 18. listopadu a to znamenalo, že hušťenovské Kateřinské hody byly po roce opět tady. V den hodů vše vyvrcholilo. Děvčice se schází v kulturním domě a nechávají si uvázat turčáky. Pak se rozejdou do svých domovů a začíná strojení. Naškrobené spodnice, rukávce, barevné fěrtůšky, to vše je nutné nachystat dopředu. Každá z nás má už za ty roky někoho na oblékání. Mě od malička obléká paní Macháčková, která si udělá vždy čas a oblékla mě i letos za stárku. Z domu se vychází, až je kraj, jak má být, nic nesmí vyčuhovat. Tetičky na ulici všechno mezi sebou hodnotí. Když už dala příprava a oblékání krojů tolik práce, jsme šťastní, že nám neprší a můžeme se ukázat v celé parádě.

V obci to každoročně v hody žije, při dechové hudbě Boršičance je veselo. Když se obejdou stárky, jde se pro stárky. Před domem všech čtyřech stárků se roznáší malé pohoštění. Každý hodový návštěvník může ochutnat slovácký koláček, či trochu vína nebo slivovice na zahřátí. Pak následuje průvod obcí k obecnímu úřadu za panem starostou požádat o povolení hodů. Starosta hody povoluje a šohaje trošku usměrňuje: „Hoduňte, veselte se velice, ale ať s vámi nemají starost stárky zdravotnice.“ Před obecním úřadem bývá sólo se zastupiteli obce a malá ukáзка hodového pásma a verbuňku. Tancuje se a zpívá, pomalu se stmívá a lidé odchází domů připravit se na večerní zábavu.

Chasa od starosty odchází do kostela na mši svatou, kde pan farář Artur Kozík mluvil ke krojovaným a dával jim požehnání. Večer začíná hodová zábava. Pásmo tanců doprovázela cimbálová muzika Harafica. Sklidili jsme velký potlesk, přestože jsme byli trochu nervózní, aby celý večer dopadl dobře.

V neděli při obchůzce, kdy stárky ukazují dům od domu starší i mladší právo, nás překvapil déšť. Když přišli k nám, jako zázrakem přšet přestalo a já jsem mohla splnit, co jsem v sobotu slíbila, že povozím šohaje na bryče tažené koňmi. Nedělní hodová zábava proběhla už mnohem lépe. Všechna nervozita z nás opadla a všichni jsme si hodování velice užívali až do časných ranních hodin.

Závěrem chci jménem všech stárků poděkovat našim rodičům, jejich rodinným příslušníkům, kteří byli zapojeni do příprav průběhu hodů. Hodové chasě patří velký dík, že se všim velice ochotně pomáhala, chovala se před i během hodů velmi zodpovědně. Rodičům, kteří vypravili a doprovodili své malé děti v krojích do průvodu. Všem, kteří přispěli dary do tomboly, rovněž děkujeme.

Poděkování si zaslouží občané, kteří zajišťovali pohoštění muzikantům, obsluhu v bufetu, provoz v šatně, u vstupného, výzdobu kostela, zapůjčení různých věcí. Všichni toto zajišťovali ve svém volném čase, aby se účastníci hodů mohli bezstarostně bavit. Nezbyvá než se těšit na 95. výročí Kateřinských hodů. Věřím, že se najdou stárky a tato krásná tradice se bude opakovat.

Dagmar Gajdošíková, mladší stárka

Každoročně redakce Slováckého deníku vyhlašuje soutěž o nejpopulárnější stárkovský pár. Bronzovou příčku v této soutěži za rok 2017 obsadili mladší stárky z Hušťenovic Dagmar Gajdošíková a Michal Vaverka. My gratulujeme a stárky děkují všem, kteří se hlasování účastnili a tím jim pomohli k umístění na třetím místě.

VYNÁŠENÍ MORENY A VELIKONOCE V MUZEU

Už podruhé děti z mateřské školky s paní učitelkou Věrou Veselou a Ivanou Káňovou vynášely paní zimu ze vsi v podobě slámové figuríny Moreny. Vyšlo se od muzea směrem ke hřišti, v čele tradičně děvčata Smětákovy. Se symbolem jara - zeleným stromkem - se průvod vrátil k muzeu, kde

děti nastrojené létečko předaly panu starostovi Aleši Richtrovi. Letos jsme mohli obdivovat kraslice Slobodanky Kolajové, košíkářské umění Josefa Adama nebo pletení velikonoční pomlázky Petra Smětáka. Pro děti byla připravena velikonoční dílnička. /AB/

BESEDA S DŮCHODCI

Beseda s důchodci se každoročně koná v předjarní době, než začnou práce na zahrádce. Pro naše starší občany bylo snad příjemným odpočinkem nedělní odpoledne s malou dechovou hudbou Sadovankou a lidovým vyprávěčem Slávkem Kubíkem. Při kávě, koláčku a někteří také při vínečku, mnozí si zazpívali

slováckou písničku. A nakonec přišlo i na tanec. Hned na začátku byly gratulace jubilujícím občanům, ale možná skrz mrazivé a větrné počasí přišli jen dva. O dárkový koš ovšem nepřišli ani ti ostatní jubilanti, osobně jim je přinesl domů starosta Aleš Richtr. /AB/

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

17. března se konalo v obřadní síni obecního úřadu vítání nových občánek. Byly slavnostně přivítány do života děti Stella Grebeníčková, Ema Piskláková, dvojčátka Patrik Kohout, Richard Kohout a Václav Kusák.

K přítomným promluvil starosta Aleš Richtr, s kulturním pásmem vystoupila Markéta Hlavačková. Žákyně základní školy doprovodila paní učitelka Vladimíra Šobánová. Obřadem provázela předsedkyně kulturního výboru Edita Šimová. Slavnost-

nímu vítání občánek bývá přítomna zdravotní sestra Bianca Běhávková a o hudební doprovod se tentokrát postarala Dagmar Gajdošíková.

Po podpisu do pamětní knihy rodiče převzali z rukou starosty nejen věcný dar, tentokrát to bylo odrážedlo, ale rovněž finanční obnos tři tisíce korun. Další tři tisíce obdrží při nástupu dětí do místní školy.

Alena Bazalová

Ema Piskláková

Václav Kusák

Stella Grebeníčková

Richard a Patrik Kohout

Obřadní síň byla zaplněná rodinnými příslušníky.

Společná fotografie se starostou obce.

Periodický tisk územního samosprávného celku

Vydává Obec Huštěnovice, Huštěnovice 92, 687 03 Babice, IČO 00290971, náklad 400ks. Ev. číslo MK ČR E 21068

Četnost vydání - 2x ročně, Číslo 1/2018, datum vydání 27. 4. 2018

Redakce si vyhrazuje právo materiály upravovat a krátit. Neprošlo jazykovou úpravou.

Redakční rada: Aleš Richtr, Alena Bazalová, Lenka Zlámáliková, Mgr. Jakub Veselý

Grafické zpracování a sazba Commart, tel.:777 750 158, e-mail: commart@commart.cz, tisk ANP, Staré Město

www.hustenovice.cz

e-mail: hustenovice@hustenovice.cz